

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

TAKIM ELBİSE FİYATINA

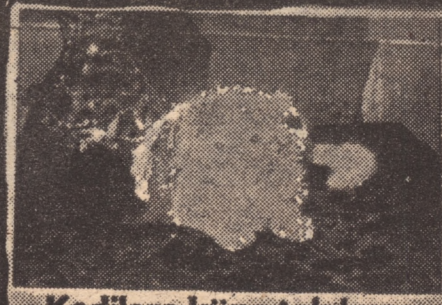

325 liraya gömlek satılıyor

Suna hanım evinde iki fare besliyor

Bayanlar şimdi de omuzlarına stüdyo takacak

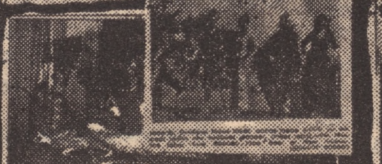
Kedilere küpe takılıyor

60 bin lira sarfederek evinin damatı Eyfel kulesinin malzemesi dökür

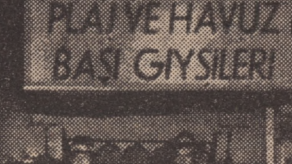
SAPANCILARIN OĞLU EVLENDİ

Cüneyt Arkin'in "Aşk odası" yirmi bin liraya mal oldu

Olgunlaşma Enstitüsü batı modasına da yöneldi

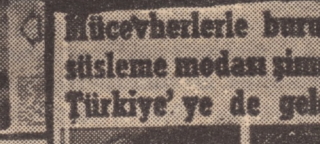
PLAJ VE HAVUZ BAŞI GİYİMLERİ

Astınlar çiçeklere başı neşir oldular

"İDEAL SATILMAZ"

Mücevherlerle burun stisleme modası şimdi Türkiye'ye de geldi

Vurguncular Hilton'un 'kral dairesine' postu serdiler

Gırtlagina kadar borç içindeki belediye 82 bin liralık ziyafet verdi

HERŞEYDEN **ÖNCE**
Millî Serveti Kemiren

LÜKS VE İSRAF
ÖNLENMELİDİR

Milletdüşmanlarına Karşı Olan Hareketi Niçin Engelliyorlar?

NEDEN ENGELLİYORLAR?

Milletimizin hayat garantisi ordumuzun müdahalesi, bütün vatanseverlerin yüreğine su serpmiştir. Millette bağlı, Moskofa veya Pekin'e satılmayan herkes sevinmiştir. Türk Ordusu bir defa daha milletin yanında olduğunu göstermiştir. Millette — Ordu el ele vermiştir. Millet, Ordusunun millî ideallerine ve millî kültürüne bağlı olduğunu görmeyen, Ordu ise, millî mücadelede emperyalist düşmanlara kan kusturan şerefli milletin bütün varlığıyla kendisini desteklemekte olduğunu anlamayan mutluluğu içindeydi. Bu zama na kadar millet düşmanlarının, Ordu ile millet arasına sokmaya çalıştıkları buz dağları erimiştir. Millî varlığın korunması için, tam bir Ordu —

Millet işbirliği teessüs etmiştir. Artık bu bağın kopması imkânsızdır.

Ordu'nun müdahalesine kadar, Türkiye'de bir ihtilâl havası esiyordu. Açık açık komünistler, ihtilâl yapacaklarını söylüyorlardı. Birtakım adamlar, şimdiden geleceğin sosyalist devletindeki (!) görevlerini almaya başlamışlardı bile. Türkiye bu ortama nereden gelmişti? Bu işin mesulleri kimlerdi? İhtilâl yapacaklarını açık açık söyleyen komünistlere göz yumulmasının sebebi neydi? Normal insan mantığı bu sorulara cevap arıyordu.

İlk sosyalist kıpırdanmalar 1968'de, Üniversitelerden başlamıştı. O zaman masumcular (!) Hiçbir kötü niyetleri yoktu (!) Hak verilmez, alınır olarak bildikleri için, haklarını almaya çalışıyorlardı (!) Sağ-

sol yok, boykot var diyorlardı. Gel zaman, git zaman bu kendini Sosyalist Türkiye ve Bağımsız Türkiye gibi sloganlara bıraktı. Diyalektiğe göre tehamül yok muydu? Onlar da tehamül ediyorlardı. Üzerlerine paşa babaları da kanat germişti. «İşgal ve boykot aynı şeydir» paşaya göre. Gençlik haklıydı (!). Güya paşa onları, onlar da paşayı kullanıyorlardı.

Kendilerinde ihtilâl yapacak gücü bulan komünistler; «Yasasın Halk Savaşı» demeye ve halk savaşı için de silâhlar, dinamitler ve bombalar patlatmaya başladılar. Artık İnönü'ye de ihtiyaçları kalmamıştı. O, moruklamış, ihtiyarlamış, bunamıştı. Gençlik hareketleri hakkında söz edemezdi.

Hiçbir milliyetçi ve vatansever, üniversiteye gidemez. Türkiye Üniversiteleri Lumbumba ve Havana Üniversitelerinden farksız hale geldi. Üniversiteye gidenler gözleri tabanca ve kabzaları ile ezilmiş ve kafaları kırılmış olarak döndüler. Geceleri komünistler yurtları bastılar. İşkenceler, zulümler birbirini takip etti. Her gün mutlaka bir milliyetçi dayaklandı veya kurşunlandı. Anayasanın verdiği okuma hakkı gasbedildi. Üniversitelerin tümü kapanmak zorunda kaldı.

Bu andan itibaren Türkiye yeni bir safhaya giriyordu. Şehir gerillası başlamıştı. Üniversitelerdeki milliyetçilere tecavüzü az gören komünistler, orduya tecavüze başladılar. Zamanın Başbakanı ve İçişleri Bakanı hayatlarının en mesuliyetsiz anlarını yaşıyorlardı. Onlara göre de bunlar «garip dünyanın, garip işleriydi».

Son damla bardağı taşırdı. Hiçbir zaman zillet altında yaşamaya tahammül edemeyecek olan Türk Ordusu müdahale etti. Yeniden milletin kendisine güven ve ordusuna bağlılık meydana geldi. Üniversitelerden ve sokaklardan anarşiyi kaldıran bu hareket, komünist hücrelerin hepsi temizleninceye kadar devam edecekti.

Milletin gönlünde taht kuran ordunun vakur hareketi, birtakım şaibeli çevrelerce de engellenmeye çalışıldı. Kimdi bunlar? Niçin gıcunuyorlardı? Sayın İnönü'nün de karın ağrısı nereden geliyordu? Yahu-

GOMEL - ZİGNA MI YOKSA BİR YENİSİ Mİ

Millet düşmanlarının zeytin-yağımıza, limonlarımıza ve bütün iktisadî hayatımıza yaptıkları ihanetleri mecmuamız vasıtasıyla öğrendik. Allah sizden razı olsun.

Şimdi ise Avrupa'da bu ihanetlere gözlerimizle şahit oluyoruz Ben, Almanya'nın küçük bir köyünde çalışıyorum. Bu köydeki iki bakkaldan birine alışveriş yapmak için girdiğimde, 250 gramlık güzelce ambalajlanmış kuru yemişler gördüm. Üzerlerinde ise «Şen Kollektif Şirketi İzmir, Turkey» yazıyordu. Almanya'nın ufak köyüne kadar Türk malları geliyor diye sevinerek dört beş paket yemiş aldım. Ama evde paketleri açınca,

millet düşmanlarının yeni bir ihanet insanın yüzüne sürüyordu. Türk yemişlerinin en adilleri, yarı çürük olanları Almanya'ya gönderilmiş. Bunları bir kere alan Alman bir daha Türk mallarını yakından bile geçmez. Yoksa bu Şen Kollektif de Gomellere mi alt diye düşündüm. İçim yandı. Millet evlatları binbir sıkıntı içinde Avrupa'da köle gibi çalışırken, millet düşmanları Türkiye'nin iktisadî hayatına daha ne kadar darbe indirecekler? Bunlara dur diyecek millet temsilcileri ne zaman çıkacak? Hepinizi hürmetle selâmlarım.

Almanya'da Çalışan Bir Millet Evladı
CAHİT SALUR

dı dönmesi yazarlar da niçin Sıkıyönetimi töhmet altına almak istiyorlardı? Sıkıyönetimi yolundan saptırmak için girişilen bütün gayretler boşunadır. Türk Ordusu tarihî vazifesini yapmaktadır ve yapacaktır. Paşa'nın didinmeleri ve uydularının vıyaklamaları netice vermeyecektir.

Nihai zafer millettir; Şerefli Türk Ordusundur. Ordu — Millet beraberliğini kimse parçalayamayacaktır. Ordu, millet düşmanlarına karşı, Türk Milletini daima koruyacaktır.

HÜSEYİN TURAN
İ. Ü. Fen Fakültesi

Aramıza Yadel Katılır mı be?..

Millet bizim, toprak bizim, yurt bizim, Sevinç bizim, keder bizim, dert bizim, Ezilenler, efendiler, mert bizim, Aramıza vad el katılır mı be?..

Biz de bir insanık, biz de köylüyük, Ama neden üstümüzde ağır yük, Ağzınız da köpek gibi çok büyük, Koca bir millet de vutulur mu be?..

Bir yanda faşisti, bir yanda solu, Bir yanda kimisi sapıtmış yolu, Hele Amerikan ve Moskof dölü, Elin vurdu mesken tutulur mu be?..

Vatan için kalbim çırpınıp durur, İmanım var, bana zincir kim vrur? Eğer ben ölürsem evlâdım görür, Böyle sinsi sinsi ötülmü mü be?..

Bak, uyandı artık yaşlısı, genci, Alacağız hainlerden bu hıncı, İşte mücadele gerçek bir öncü, İnsanlar mal değil, satılır mı be?..

Birisinin hakkı bir kulda iken, Millet düşmanları bu ilde iken, Ölürsen vatanın bu halde iken, O mezarda rahat yatılır mı be?..

BEKİR KOÇAK
KÖRLER OKULU, ORTA ÜÇÜNCÜ
SINIF ÖĞRENCİSİ ANKARA

Çileli Bir Millet Böyle Yükselir

Doğustan cengâver, asker milletim, Uzanır Altay'dan Tuna'ya kadar, Neden öksüz olmuş, nedendir yetim? Korunacak vatan ölene kadar...

Rağbetimiz yoktur can diyarına, Sancağımız damla damla kan dolu Güneşim ufukta kaldı yarına, Bayrama hazırlan sen Anadolu...

Şehidin yetimi bağrında eli, Al al ufuklara selâm ediyor, Moskof Türkistan'a girdi gireli, İntikam, intikam, intikam diyor...

Yetimler cıghı kopan fırtına, Kırbaç seslerini boğmaya gelir, Sen daha ağlama, sen garib ana, Çileli bir millet böyle yükselir...

NECATİ AYKAN
ÇORUM

OTAĞ YAYINLARININ

B. Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin ihanet plânlarını ifşa eden kitabı çıktı;

MİLETT DÜŞMANLARININ İHÂNET PLÂNLARI (Belgeler)

ADRES: Vilâyet Han en üst kat Çarşıoğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI:

ÇIKTI

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarıh ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 74

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHAADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DIZGI

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

DIŞ POLİTİKANIN İKİ MESELESİ

Türkiye'yi yok etmeğe yönelik kızıl ihtilâl teşebbüslerinin tesirleri henüz kaybolmuş değildir. Buna rağmen bazı malum vatandaşların komünizmin kesin olarak kazanmasına dolaylı olarak karşı çıktıkları da bir gerçektir. «Üstlerine fazla varmayın» «kurunun yanında, yaşıda yakmayın» diyerek yapılan şahsi merhamet gösterilerinin hedefi de budur. Onlar konuşadursunlar. Türkiye'de kızıl ihanet, devletin varlığının, milletin devamını ve vatanın bütünlüğünü tehdit ediyor. Ve bir general Türkiyenin içinde bulunduğu durumu kesin olarak çiziyor. Yıllardır, Türkiyede beliren büyük teklikenin komünizm olduğunu ve Türkiyedeki Kızıl ihtilâl hareketinin, Rusya ve Çin tarafından sevk ve idare edildiği hakikatini, bir devlet adamının ağzından işitememiştik. Bugün ise, bu gerçeği bir general söylüyor ve hemde hiç bir tereddüde yer vermeyecek kadar kati ve açık olarak. Ve general Taran, Rusya'nın Akdeniz, Karadeniz ve Orta-Doğu politikasını, Türkiye'nin stratejik olarak bir kızıl zincirle çevrilmekten ibaret olduğunu, Türkiye'nin tehlike içinde bulunduğunu ve Pekin'in Türkiye'deki oyunlarının neler olduğunu açıklıyor. General Taran'ın bu konuşmasının verdiği bilgiler ve Türkiye'miz hakkındaki ciddi endişeler, millî cephemizin bildirileri ve benzer neşriyatında ele alınmış asıl temayı teşkil eder.

İşte Türkiye bu vasatta iken, Kızıl Çin ile diplomatik temaslara giriyor ve Yunanistanla dostluk tesisine çalışılıyor. Bu, birbiri ile alakasız gibi görünen iki temasında, Türkiye yönünden bir temel gerçeğe dayandırılması gerekir. Bu temel gerçek, Türkiye'nin hayati menfaatleri ve esir Türklerin insanlık haysiyetine yarasız şekilde yaşayabilmeleri, Türk ve müslüman kalabilmeleri garantisinden ibarettir. Yunanistanla münasebetler hususundaki düşüncelerimizi sonraya bırakarak, Türkiye'nin Çin'le münasebetleri meselesinde, işaret edilen temel gerçeği vuzuhla ifade eden ve Rus - Çin meseleleri mütehasısı, Doğu Türkistanın sabık sekreteri İsa Alptekin beyin, bir müddet önce Türkiye'nin mesul yöneticilerine verdiği muhtıradan bahsimizi alakalandıran bölümleri okuyalım.

«Yüksek malumlarıdır ki, bütün Dünya Türklerinin ana yurdu ve medeniyetlerin beşiği Türkistan asırlar boyu istiklâlde sahip olarak yaşamıştır. Ancak Doğuda Çin, Kuzeyde Rusya gibi emperyalist kuvvetlerin teşekkülü ve amansız saldırıları neticesi, düşman istilâsının acısına katlanmağa mecbur olmuştur. Çin'li müstevîler tarafından «Sink Kiang» adıyla anılan Doğu Türkistan, pek çok kıymetli evladını, yüzbinlerce genç ihtiyar ve çocuğunu, istiklâl harplerinde kaybetmiş olmasına rağmen hürriyet güneşini bu türlü görememiştir. Doğu Türkistan'ın hürriyet mücadelesi, karşısında daima Çin'in emperyalist kuvvetlerinin bulmuştur. Kendi dışındakileri köle olmaya layık sürüler telâkki eden Çin mantalitesi, ayak bastığı toprağı kendi mülkü sayar.

Çin'in binlerce yıllık emperyalist tarihi, bilhassa Türkleri can düşmanı kabul ettiğini gösterir. Çin milleti kuvvet karşısında sahte bir tevazu gösterir. Kuvvetliyi güler yüz, tatlı dil ve her türlü fedâkârlıkla oyalarlarken, fesat tohumları eker. Kardeşi kardeşe düşürür. Kuvvetliyi zayıflatıktan sonra, insaf, merhamet ve adaleti ayaklar altına alarak, en vahşi canavarlıkları yapmaktan utanmaz.

Orta Asya'da kurulan imparatorluklarımızın, iç çarpışmalarla zayıflayıp, sonra Çin sürülerinin insafsız baskısı altına düştüklerini gösteren tarih bu hükmün doğruluğunun şaşmaz bir şahididir.

Takdir buyurulacağı üzere, Çin'de imparatorluk sülâleleri, rejimler ve hükümetler değişir, fakat ananevi emperyalist Çin politikası değişmez. İstilâ, kolonizasyon ve nihayet asimile Çin politikasının temelleridir, denilebilir. Çinlilerin Mançur hanedanı nasıl Doğu Türkistan'da korkunç zulümleri günlük tatbikat haline getirmişse, 1911 de kurulan Cumhuriyet aynı politikayı devam ettirmiş ve Kızıl Çin'de bu zulme, dayanılmaz işkenceleri ilâve etmiş bulunmaktadır.»

«Kıta Çin'ine hakim bulunduğu devre zarfında Çan Kay Şek idaresi, zalim valileri ve idaresiyle, Doğu Türkistan Türklüğünün varlığını ortadan kaldırabilmek için bütün emperyalist ve şövenist baskı vasıtalarını kullanmaktan bir an bile geri durmamıştır. Doğu Türkistan Türklüğünün müstakil bir varlığı yokmuş ve bir Çin ülkesi imiş gibi «Sink Kiang» adını kullanmakta ısrar etmesi dahi, bu şövenist baskıyı göstermeye yeter kanaatındayız.

Çan Kay Şek idaresi, Kıta Çin'inden, Formosa'ya kaçmaya hazırlandığı yıllarda bile, Kızıl Çin sürülerinin muhakkak görünen istilâsı karşısında, bu kudurgan istilânın gayri hukukiliğini isbata medar olacak, Doğu Türkistan'ın istiklâlini tanıma vecibesinden şiddetle kaçınmıştır. Ve bütün müracaatları, ataları gibi şövenistçe reddetmiştir. Bu harekette; Çin politikasının aslı olan «fethettiğin ülkeleri, oranın yerli ahalisine terketmekten ise düşmanına teslim etmeyi tercih ederim.» düsturunun acı bir tatbikinden ibarettir.»

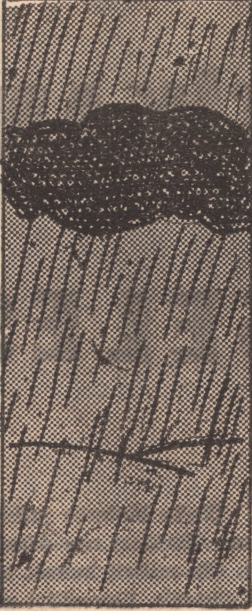
Bugün Kızıl Çin ile diplomatik temaslara başlamış bulunmaktadır. Ancak diplomaside sözler gerçek niyetlerin ifadesi olmaktan ziyade, maske mesabesinde. Yaldızlı sözler, sadece niyetleri gizlemek için kullanılmaktadır. Türkiye'nin Kızıl Çin ile diplomatik münasebetler kurarken, bu münasebetlerde Türkiye'nin menfaatleri ve hususen Çin zulmü altında inleyen Doğu Türkistan Türklerinin hürriyeti ve insanca yaşamasının garanti altına alınması meselesinin ana mesele olduğu unutulmamalıdır.

Kızıl Çin ile münasebetler kurulurken, gereken millî hassasiyetin gösterilmesini bekliyoruz.

Yeniden Milli Mücadele

6 MART...

9 MART...

10 MART...

11 MART...

12 MART 1971

Suçsuz Olanların Hesabı Açıktır Adaletten Kaçmaz

Hadiselerin içinde bir hafta daha geçti. «12 Mart Muhtırası» ile verilen «dur» emrine rağmen hâlâ hızını alamayan veya freni patlamış, ipini koparmış kişiler, hadise çıkar mak için fırsat kolladılar. Hattâ ha diseler çıkardılar. Yurdun çeşitli böl gelerinde aramalar yapıldı, tutukla malar oldu. Her Sıkıyönetim komu tanlığı, kendi bölgesinde, kanun ka çıklarını yakalamak, huzursuzluk mihraklarını tesirsiz kılmak ve ara da bir çıkış yapanlara da «ileri gide mezsün» demek suretiyle istikrar ve sükunu sağlamaya çalıştılar.

Doğuda yapılan aramalarda, umu miyetle silâh ve siyasi kürtçülüğe ait broşür, kitap vs. ele geçiyordu. Sıkıyönetim ilân edildiğinden bu ya na, Doğuda ele geçen silâhlar tüyle ri ürpertecek çokluktur. İşin daha feci tarafı, bütün bu silâhların uzun menzilli ve tesir gücü fazla silâ hlardan olmasıdır. Bu silâhlanmayı kimlerin temin ettiği herhalde ara ştırma konusu olmuştur. Zira Silvan, Siverek son olarak Mardin'in Kızıl tepe ve Diyarbakır'ın kazalarında ya pılan aramalar, işlenen ağır suçun mesullerinin mutlak cezalandırılma sı zarureti ortaya koymuştur.

Doğu bölgesinden ayrı olarak Tür kiye'nin çeşitli yerlerinde de tutuk lama ve göz altına almalar devam etmiştir. Tutuklama veya gözaltına almaların başlıca sebepleri şunlar dır.

1. Evlerde sol yayın bulundurmak.
2. Soygun, şantaj, gasb, tehditle para istemek.
3. Soyguncuların, yakalanan komü nistlerin propagandasını yapmak. Bunları kahramanmış gibi göster mek.
4. Kuruldukları yayın organların dan, anarşik ortamı savunan, soy gunculara suçsuzluk isnad edecek yayınlarda bulunmak. Devletin em niyet kuvvetlerine, hükümete dolay lı veya direkt hakaretlerde bulun mak.
5. Gizli teşkilât kurmak.
6. El Fetih'e, okutmakta olduğu ilse talebelerini yollamak.

7. Sahte belge tanzim edip, üniver sitede okumak.

8. Çeşitli kuruluşlara sabotaj yap maya teşebbüs etmek.

9. Sıkıyönetim emirlerine itaatsız lık etmek.

10. Komünizm propagandası yap mak.

11. İçerisinde komünizm propagan dası bulunan eser bastırmak.

BİR CHP LİNİN

HİMAYECİLİĞİ TUTTU

Bu suçlardan dolayı yurdun çeşit li yerlerinde, öğretmen, sendikacı, boggezer, talebe, üniversite öğretim üyesi, gazeteci, avukat elhasıl her türden insan gözaltına alındı, tevkif edildi. Şüphesiz bunlar içerisinde Al tan Öymen, Ali Sirmen, Doğan Avcı oğlu, Jale Candan, SBF Doçenti Ö zer Özankaya, Av. Hüseyin Onur (28 Nisan olaylarının tahrikçisi), Raif Ertem (Av.), İrfan Solmazer, SBF Doçenti Mete Tunçay'ı zikretmek i cabeder. Bunların tutuklanması ve ya gözaltına alınması, sol basında

«işte bir daha tutukladılar, bir ga zeteci de, bir doçent te, olur mu böyle?» havası içinde verildi. Hattâ CHP Uşak Milletvekili Adil Turan Başbakan'a bir soru önergesi vererek «Öğretmenlere yapılan uygulamala rın yersizliğinden» bahsetti. Öğret menliğin kıymetini övdü. Ondan son ra da «halka aydın düşmanlığı aşla yanların bu tutumlardan dört köşe olduğu»ndan bahsetti. Şunu hemen belirtelim ki, milletimiz, öğretmene Adil Turan'ın partizan zihniyetle ko rumaya kalkışmasından çok daha bağlıdır. Ve öğretmenini her türlü tecavüze karşı, ne pahasına olursa olsun korur. Yalnız, El Fetih'e tale be ihraç edenleri asla.

Dersinde komünizm propagandası yapanları asla. Köylüye ilim yerine ahlâksızlık götürenleri asla. Biz A dil Turan'dan ve onu konuşturan dan hangi tip öğretmenin müdafaas ını yaptığını sormak isterdik. Açık lasınlar ki biz de, Adil Turanın ve konuşturucusunun zihniyetini anla yalım. Olur ya, belki biz de destek leriz. Öğretmen, Üniversiteli gibi masum kelimelerin akasına sığınıp eşkiya mürebbiyelerini övmeye ça

— Ekrem Acuner. Hikmet Kıvılcım lı ile acemi ihtilâlciler arasında köprü vazifesi gördüğü, ikinci gey olduğu sanılıyor.

— Komünist ihtilâl teşkilâtının gey lerinden Hikmet Kıvılcım lı. Şimdi, Nazım Hikmet gibi, Mustafa Suphi gibi kaçmış, nerede olduğu bilinme mektedir.

alışmak en azından hakikat, ilim, öğ retmen ve talebe düşmanlığıdır. Zi ra üniversiteyi ortadan kaldırmaya çalışan bir ferdi müdafaas, onunla or tak çalışmaktan başka nedir?

Hafta içinde Adil Turan'ın yaptık larına benzer hareketler oldu. Ama suçlular da gereken işleme tabi tu tuldular.

BİR ODTÜ ÖĞRETİM ÜYESİNDEKİ ESRAR

ODTÜ öğretim üyelerinden Mus tafa Kapancıoğlu taksisinde yakalat tığı esrardan dolayı Sıkıyönetim Mahkemesinde muhakeme edildi. A vukatlığını meşhur Nihat İmre'nin A vukatı dönme Sahir Erman yaptı. Sa hir Erman mahkemede, Mustafa Ka pancioğlunun bazı fotoğraflarını gös tererek, sanığın esrar içmeyeceğini ispatlamaya çalıştı. Fakat mahkeme heyeti suçu sabit görerek 2,5 yıl ha pis ve 83 lira para cezasına çarptır dı. Mustafa Kapancıoğlu mahkeme oladursun öte yanda, «Marx'ın Top lum Kuralı» isimli bir kitabı tercü me ettiği için Özer Özankaya ve Me te Tunçay tutuklandı. Ayrıca Muam mer Sosyal'ın ODTÜ'den, Doğu Pe rinçek'in (komünist şeflerinden olup hâlâ aranmaktadır. Yurt dışına kaç mış olması muhtemeldir.) işlerine son verilmiştir. Daha önce de İstan bul Üniversitesi Çetin Özek'le, Bül ent Tanör'ün işine son verilmişti.

İnsan hayret ediyor doğrusu. Bu üniversite senatoları, fakülte yön etim kurulları bugüne kadar niçin durdular da şimdi icraata başladılar. Daha önce Çetin Özek'in, Bülent Tanör'ün ne olduğu bilinmiyor muy du? Ama şimdi durum değişti. Özerk liğin kaldırılacağına dair sayılar duyulmaya başlayınca, Nihat Erim de Anayasa Değişiklik tasarısını a çıklayınca, «Biz özerk olsak da za rarlı kimseleri bünyemizde barındır mayız. Bakın işte nasıl da uzaklaşt ırdık» demeye getirmekmi istiyorlar dı yoksa? Her neyse, bu kadar son ra uyanmaları bile bir başarıdır.

ECEVİT NE DİYOR?

Bu hadiseler devam edip gider ken, CHP'nin sabık genel sekreteri Marxist Ecevit de şöyle söylüyordu: «Kendi varlıklarını, yarı askerî ida renin devamına bağlı görenler teh like yaratabilir.» Bu sözler, anarşiy i ezmek, yurda huzuru tekrar getir mek için orduyla paralel hareket eden hükümet arasını açmak veya hiç

olmazsa bu münasebete gölge düşürmek için söylenen sözlerden sadece birisiydi. Ecevit'in bu sözü manalıdır. Çünkü Ecevit şimdi maskelenerek sosyal demokrat cepheyi teşkil eden grupların sözcülüğünü yapıyor du. Basında, çeşitli militan öğretim üyelerinin ağzında Ecevit'le aynı paralelde sözlerin dolması, şimdiden maskeli bir muhalefetin yürütüldüğünün ifadesidir. Ecevit, bu ortamda parsayı toplama niyetindedir. Zira dün DevGenç'l müdafa edenler, bugün yapamadıklarına göre, pekâlâ pamuk elli ihtilâlciler olan Sosyal Demokratlarla müşterek cephe kurabilirlerdi. Bundan sonra sofun söz cülüğünü Ecevit yapacağı benzer.

ACUNER OLAYI

Mecmuamızın geçen sayısında kıs men bahsettiğimiz Tabii Senatör Ekrem Acuner olayı bu hafta daha da açıklık kazanmıştır. Alt komisyonda dokunulmazlığı kaldırıldıktan sonra üst komisyona sevk edilen dosya görüşülmüş ve çoğunluğunu CHP Hle rin teşkil ettiği 5 muhalif oya karşırlmasına karar verilmiştir.

Acuner'in dokunulmazlığının kaldırılmasını isteyenler; Refet Rende ci (AP) Mustafa Deliveli (AP), Nuri Demirel (AP), Mecdi Agun (AP) İbrahim Tevfik Kutlar (AP), Şevket Özçetin (AP), Enver Bahadır (M GP). kaldırılmamasını isteyenler ise

— Sarp Kuray. Bu da acemi ihtilâlcilerin gafi. Şeflerden, ayak takımı na haber götürdüğü sanılıyor. Hadiselerin gerçek yüzünü mahkemeler ortaya çıkaracak.

Tıgılı (AP), Mucip Ataklı (Tabii Senatör) ve CHP'li olan, Zihni Betil, Ekrem Özden, Doğan Barutcuoğludur.

8 saat süren komisyon toplantısı da, olaya adı karışanların daha önceden alınan ifadeleri okunmuştur. İfadeler özetle şöyledir:

● MUKBİL ÖZYÖRÜK

Hukuk Doçentlerinden Mukbil Özyörük, 8 Şubat 1971 tarihinde Ali Ercan ve Şahin Akdoğan'a alt bir evde toplandıklarını, fakat bu evde toplananların Marxist-Leninist eğilimli olduklarına dair birşey hissetmediğini Acuner'i 1970 yılında tanıdığını belirtmiştir. Bu evde günlük sosyal olayların tartışıldığını sözlerine eklemiştir.

Aynı toplantıda bulunan Albay Nihat Değer ise, Makbil Özyörük'ten farklı olarak, «Toplantıda bulunan gecele rin Marxist - Leninist düşüncüyü benimsemiş olduklarını müşahade ettiğini, devrimlerden ve proleterya dan bahsedildiğini söylemiştir. Ayrıca Albay Değer, toplantıda deniz teğ menlerinin fikirlerine karşı çıktığını belirtmiştir. «Benim hakkımda

400 pilotum olduğu ve harekete geçeceğim öne sürülmüştür. Tamamen iddiadan ibarettir.» demiştir.

● ALİ ERCAN

Deniz subayı Ali Ercan ise Albay Nihat Değerle Eskişehir'de karşılaş tığını, İstanbul'a davet ettiğini, Kur ban Bayramında Albay Değerin İstanbul'a geldiğini, bu esnada Acunerle de karşılaştıklarını söylemiştir.

● KUBILAY KILIÇ

İfadeler içinde en önemlisi Kubilay Kılıç'ın ve Hasan Çetin'in ifadeleridir. Şahit olarak dinlenen Kubilay Kılıç, ordudaki aşırı grupların faaliyetlerini takip ettiğini söylemiş, solcu grupların, sol yayınları ta kip ettiğini, gizli gizli toplantılar yaptıklarını, ihtilâl yapmak için teşkilatlandıklarını iddia etmiştir. Demıştır ki:

«Bunlar tam örgütlenme sırasında bir yandan da ihtilâl hazırlamaya başlamışlardır. Devletin emniyetine ve Silâhlı Kuvvetlere karşı oldukla rını sezdim ve MİT'e haber verdim. MİT ile ilişkim böyle başladı. «Da ha sonra Sarp Kuray'ın Ekrem Acuner'in yardımıyla harbokuluna girdiğini söylemiş ve Sarp Kuray'ın bu hareketlerde elebaşı durumunda olduğunu ve Acuner'le ilişkisini hiç kesmediği yolunda bilgiler aldığını, bu arada aşırı grubun kendisine çok güvendiği için bazı toplantılarda hazır bulunduğunu, hattâ bir arkadaşının Bostancı'da yapılan toplantıda Acuner'inde hazır bulunduğunu ve orada Acuner'in bir sol ihtilâl yapmaya söz verdiğini, aksi halde bir sağ cuntanın geleceği yolunda konuş tuğunu, öne sürmüştür.

Kubilay Kılıç «kendisinin o toplantıda olmadığını, yalnız hadiseyi toplantıyı takip eden günlerde 10 Şubat 1971 tarihinde yapılan toplantıda öğrendiğini» de sözlerine ilâve etmiştir. Kubilay Kılıç toplantılara Atilla Sarp, Erhan Ünal, Hüseyin Atalay, Selim Yalçın, Şahin Aldoğan ve ismini hatırlayamadığı bir kaç kişinin katıldığını, bu insanların Hikmet Kıvılcımlı'nın fikirlerini benim sedığını, bilhassa Atilla Sarp'ın ihtilâlcı fikirleriyle dikkat çektiğini ileri sürmüştür. Daha sonra da «bir toplantıda cephaneliklerin ele geç rilmesi ve bunun için hazırlıkların yapılması üzerinde duruldu» demiştir.

● DOĞAN YILDIRIM

Deniz Harbokulundan tardedilmiş olan Doğan Yıldırım ise ifadesinde «Sarp Kuray'ın başkanlığında İstanbul Deniz Lisesinin yanındaki Çam Limanı gazinosunda sabahlara kadar toplantılar düzenlendiğini, Sarp Kuray'ın Acuner'le ilişkisinin bulundu ğunu, liderimiz Acuner'dir dediğini, sol ihtilâl gerçekleştirildiği takdirde, silvi kabineyi Ekrem Acuner'n sucağını, Taner Önder'den öğrendiğini» söylemiştir.

● HASAN ÇETİN

Taksim'deki komisyoncu soyma işine katılanlardan Hasan Çetin ise ifadesinde daha enteresan şeylerden bahsetmiştir. Hasan Çetin Mu danyalı olup Deniz Harbokulunun i kinci sınıfından tardedilmiştir.

Hasan Çetin ifadesinde, 69 subay olayıyla gizli teşkilâta girdiğini, pa rasız kalıp, nasıl İstanbul'da Acuner'in yan kolları tarafından beslendiğini, TRT'deki Muammer Sun tarafın dan kendisinin Erzurum Radyosu mü dürülüğüne Doğan Yıldırım'ın da Trabzon Radyosu müdürlüğüne ta (Devamı 13'te)

BİR HAFTA NASIL GEÇTİ

20 HAZİRAN 1971

● Orta - Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) de yapılan ara mada gizli bir plân bulundu. Bu plâna göre Ankara'da Ana Tamir Fabrikası, Et Balık Kurumu, Mamak Maske Fabrikası, Otobüs ve Elektrik işletmesi, Devlet Demiryolları Çubuk Barajı, Makina Kimya Endüstrisi, Emniyet Sarayı ile Kapsül Fabrikaları havaya uçurulmak istenmiş.

● CHP Gençlik Kolları Başkanı Süleyman Genç; «Anayasa değişikliğini ordu değil, gizli sağ eller istiyor.» dedi.

● Sendika ve Grev-Lokavt kanunları değişiyor.

● Konya, İvriz İlköğretmen Okulunda Dev-Genç'e ait mektuplarla yakalanan ve yasaklanmış sol yayınlar bulunduran 4 öğrenci tutuklandı.

● Erim «Hâlâ gaffet içinde olanlar var» dedi.

21 HAZİRAN 1971

● 6 Nisan 1970 günü İstanbul Üniversitesi Rektörlük binasında meydana gelen ve altı Çapa Yük. Öğ. Okulu öğrencisinin kurşunla yaralanmasına sebep olan hadiseye katılmak ve banka soymak, adam kaçırmak, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adlı gizli komünist örgütüne mensup olmak suçlarından aranmakta olan Dev-Genç üyesi Mustafa İlker Gürkan ile M. Lütfi Kıyıcı polis tarafından yakalandı.

● Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesinde, giriş imtihanlarını kazanamadıkları halde 3 yıldır sahte belge ile okuyan 14 kişi fakülteden çıkarıldı.

● Mevlüt Meriç adlı jandarma erinin komünist militanlar tarafından şehid edildiği, Deniz Gezmiş'in içinde haftalarca barındığı Ortadoğu Teknik Üniversitesi öğretim üyelerinden Mustafa Kapancıoğlu, esrar bulundurmamak suçundan Ankara 1 No.lu Sıkıyönetim mahkemesince yargılandı. Ve 2,5 yıla mahkum oldu.

22 HAZİRAN 1971

● Son anarşik olaylarla ilgili olarak Türk Ceza Kanununun 141, 142, 146 ve 495 inci maddelerini ihlâl etmek suçlarından göz altına alınan, eski MBK üyelerinden İrfan Solmazır İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 numaralı Askeri Mahkemesi tarafından tutuklanmıştır.

● TRT'nin ödül verdiği «Yürümek» adlı kitap, ahlâk dışı olduğu için toplattırıldı.

● Manisa'nın Saruhanlı ilçesinde trafo istasyonuna sabotaj yaparak sol beyanname yapıştıran Dev-Genç üyesi 6 anarşist tutuklanarak mahkemeye sevk edildi.

● Konya'nın Beyşehir ilçesinde Deniz Gezmiş'i öven iki öğretmen sevk edildikleri mahkemeye tutuklandılar.

● TRT iç haberler müdürlüğünün 6 ayda 107 bin lira taksit ücreti ödediği ortaya çıktı.

● Ziraat Odaları Toprak Reformu'na karşı çıkarak; «Çiftçi yıldı 1,5 milyar lira vergi ödeyemez» dedi.

23 HAZİRAN 1971

● Tabii Senatör Ekrem Acuner'in dokunulmazlığı; Komünist ülkelere kaçtığı tahmin edilen Dr. Hikmet Kıvılcımlı'ya yardım ettiği iddiasıyla Cumhuriyet Senatosu Adalet ve Anayasa komisyonu tarafından kaldırılmıştır.

● İstanbul 1. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığınca Akşam gazetesi yazarlarından Ali Sirmen, gazeteci Tanju Cılcıoğlu, 28 Nisan olaylarının tahrikçilerinden Avukat Hüseyin Onur, TM TF'nin 1960'dan sonraki yöneticilerinden Avukat Raif Ertem ve Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca da Akşam gazetesi yazarı Altan Öymen göz altına alınmışlardır.

● Dev-Genç eski başkanı azılı militan Atilla Sarp 3 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesince tutuklanmıştır.

● DİSK Samsun Şube Başkanı Saffet Melek ve 19 Mayıs Fikir Kulübü Saymanı ile eski başkanı komünizm propagandası yaptıkları iddiasıyla tutuklanmışlardır.

● Sarp Kuray ve Ruhi Koç yargılandı.

● Manisa'da bir doktorun çocuğu kaçırılmak istendi.

24 HAZİRAN 1971

● TRT Yönetim Kurulu üyesi Muammer Sun göz altına alındı.

● Banka soymak, adam kaçırmak, gizli komünist hücrelerine mensup olmak, devleti yıkmak ve vatani parçalama faaliyetlerinde bulunmak suçlarından aranmakta olan 25 solcu yakalandı.

● Siyasal Bilgiler Fakültesi Doçentlerinden Mete Tunçay, «Marxizm toplum kuralı» adlı tercüme kitapta çıkan yazılarından dolayı mahkemeye tutuklanmıştır.

25 HAZİRAN 1971

● Doğan Avcıoğlu, Altan Öymen ve Jale Candan tutuklandı.

● ODTÜ'nden Yaşar Gürbüz, Sedat Özkol, Ertan Acaroğlu ve Erhan Karaesman ihraç edildi.

● Esrar bulunduran Mustafa Kapancıoğlu 2,5 yıla mahkum oldu.

● TÖS İstanbul Subesi eski II. Başkanı Cengiz Ballıkaya teslim oldu.

● Doğu Perincek Hukuktan Muammer Soysal ODTÜ'den çıkarıldı.

Anayasa Değişikliği Komünizmin Şahdamarına Dokunduğu İçin Depreniyorlar

Günler geçtikçe Anayasa değişikliği üzerindeki tartışmalar da artmıştır. Anayasa değişikliği fikri, yeni hükümet tarafından ortaya atıldığı andan itibaren solda bir telaş almış yürümüştür.

Beyanat üzerine beyanatlar birbirini izliyor. Aynı merkezden doldurulmuş bir teyp edası içerisinde çeşitli ağızlardan aynı beyanları dinliyoruz. Genel ifadelerdeki benzerlikler bilhassa dikkati çekerken, sadece teferruatta edebiyat yapılıyor.

Kuyrukları sıkışanlar derhal İnönü'yü öne sürüyorlar. Ondan medet umuyorlar. Tıpkı geçen yıllarda olduğu gibi, daha sonra münasip bir şekilde tekme atabilmek düşünceyle...

BAŞ AKTÖR, MUAMMER AKSOY

1961 Anayasasını hazırlayanların bazıları içeride olduğundan, çığırtkanlık vazifesi Muammer Aksoy Bey. efendiye kalıyor. Bütün sol gibi, kendisinin de en fazla telaşlandıran mevzu, şimdiye kadar istedikleri gibi tepe tepe kullandıkları üniversitelerin özerkliğinin kalkması meselesi. Ortam dergisinin 21 Haziran tarihli nüshasında yazdığı başmakalesinde bakınız Aksoy ne diyor: «Üniversite özerkliğini ortadan kaldırmak için ileri sürülen gerçekler, ciddilikten ve objektiflikten olduğu gibi, insaf ve samimiyetten de çok uzaktadır. Bugünkü bunlardan bir tanesine değinmekle yetineceğiz: «Şiddetle başvuran öğrenciler, özerkliği kötüye kullanan hocaları tarafından zehirlenmiş imiş». Eğer hocaları bu masum beyinleri şartlandırmaya bu çocuklar mantar gibi yerden mi bitermiş.»

Ve arkasından, bu iddiaları ortaya atanları ispata davet ediyor. İspat edemeyenleri ahlâksızlık ve suçlu olmakla itham ediyor. Yer istiyor, isim istiyor, delil istiyor. Kendisine sormak gerek, acaba iddialar kendisinden misaller verilerek ispat edilse kendi bu sıfatları kabullenecek mi?

Halbuk Aksoy'un sadece son üç dört senelik hayatını incelemek bunu ispata yetecektir. Ki kendisinin bugüne kadar yemiş olduğu naneleri herhangi bir alelade vatandaş yemiş olsa idi, ömrünün geri kalan kısmını hapisanelerde geçirirdi sanıyoruz. Niçin mi? Öyleyse bakın:

DENİZ GEZMİZ — AKSOY ARASINDAKİ MUHABBET

4 Amerikalının kaçırılması hadisesinde Deniz Gezmiş ile ABD Büyükelçiliği arasında arabuluculuk görevini kabul eden bu adam, suçluları tanımış olması gerekirken, bugüne kadar açıklamamıştır. 8 Mart'ta kendisini ziyarete gelen şehir eşkiyasının kendisiyle münasebetini ancak (Sonradan sorumluluğun çok daha fazla artacağını düşünerek) istemeye istemeye 11 Mart'ta açıklaması, suçun ta kendisidir. Durumu basına açıklarken, bir soru üzerine: «Savcılık benden bilgi isterse seve seve veririm. Ama çocuğu tanıyamam. Kendisine dikkatle bakmadım. Dikkatle baksaydım, teşhis etmeğe çalıştığımı zanneder diye düşündüm» diyor.

Bu cevaba kargaalar bile kankahalarla güler. Demek ki sayın (!) Aksoy devamlı yere bakmış, kafasını hiç kaldırmamış olacak. Bu mesele bugün hâlâ maalesef aydınlığa kavuşmamıştır. Bizzat Aksoy'un örnek olduğu bu gibi hadiseler üniversiteyi bugünkü hale getirmiştir. Aksoy gibi güvenlik kuvvetlerini devamlı suçlayan bir şahsın, elbette güvenlik kuvvetlerine yardımcı olması beklenemez.

Aksoy'a göre, üniversite talebelerinin zehirlenmesinde hocaların zerre rolü yokmuş. Madem öyledir de, acaba, Aksoy, banka soygunlarıyla başlayan zincirleme şehir eşkiyalığı harekâtından bir ay önce «Milli Kurtuluş Savaşlarıyla ve Vietnam Halkıyla Dayanışma Derneği» ni Bahri Savcı, İsmet Sungurbey, Türkkaya Ataöv, Uğur Mumcu, Doğu Perinçek gibi kıymetli (!) arkadaşlarıyla birlikte, kıymetli (!) öğrencileri Deniz Gezmiş, Cengiz Çandar ile arkadaşlarına şefkat dersleri vermek için mi kurdu dersiniz?

Bütün bunlardan sonra derneğin

ış savaştının (!) niteliklerini Deniz Gezmiş gösterdi. Aksoy da aynı derneğin üyesi olduğuna göre, ona hocalık yapmış olsa gerektir. Kuseyri-oğlu'nun öldürülmesi hadisesinde yapılan manevrada öğrencilerine bu aklı acaba Aksoy mu veriyor diye düşünmek gerek. Eğer gerçekten öyle ise Aksoy milli kurtuluş savaşının (!) niteliklerini öğrencilerine tam olarak öğretemediğinden üzüntü içinde olmalıdır. Çünkü sayın profesörlerinin öncülüğünde hadiseyi örtmek için tertipledikleri «Anayasa ya saygı» mitingi dahi gerçeklerin ortaya çıkmasını ve kaatilin bir komünist olduğunu ortaya koymayı önleyememiştir.

SBF yurdunda güvenlik kuvvetlerinin arama yapmak istemesi üzerine çıkan hadiselerden sonra SBF'de yapılan forumdaki konuşmasıyla da Aksoy bu husustaki hocalığını: «Karşımızdaki güçlerin ne kadar melun olduğunu biliyoruz. Bir savaş içerisindesiniz. İttidallımızı kaybetmeyelim. Çünkü bu uzun bir savaştır.» (26 — Ocak — 1971 — Cumhuriyet) diye-

istediğiniz, açıkladınız. Fakat Tanrı nasip etmedi. 3 arkadaş — Belki gazetelerden öğrenmiş olacaksınız — gidip gelme olanağımızı bir süre için kaybettik. Yoksa ne yapar yapar tekrar size geldik» diyor.

Bu suretle Erim'e, birçok şeyin kendisinin haberi olmadan cereyan ettiğini ima ederek, dolaylı yoldan Silahlı Kuvvetlerimize dil uzatmağa cüret ediyordu.

A. HUKUK FAKÜLTESİNİN ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ HUSUSUNDAKİ GÖRÜŞÜ

24 — 6 — 1971 tarihinde kamu oyuna intikal eden Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi yönetim kurulunun görüşü de, Aksoy'la aynı paralelde idi: «Yurdumuzu sarsan anarşi ve tedhiş havasının başlıca nedeninin üniversite özerkliği olduğu fikrinin kabulü ve bu özerkliğin gençlerin beyinlerini yıkamak için kullanıldığını beyan etmek, üniversite öğretim üye ve yardımcılarına karşı yapılmış büyük bir haksızlıktır.»

Hukuk Fakültesinin profesör ünvanlı şahısları, böyle beyanatları yüzleri kızarmadan veredursun, daha 6 gün evvel (18 Haziran) Hacettepe Üniversitesinde «Devrimci Gençlik Birliği» imzasıyla bir bildiri çöp kutularına konularak dağıtılıyordu. Bildiriden alacağımız bazı pasajları Hukuklu profesörlerin gözlerinin içine sokmaz isteriz: «Bugüne kadar halkın ön saflarında dövüşerek geldik... Bir haydutlar şebekesi olan Sunay — Erim — Tağmac yönetimi kan dökerek güçlenmeğe çalışıyor... Ünlü bir devrimci, gerici olan her şey aynıdır, ona vurmasanız yıkılmaz diyor. Bundan sonra da bu ilkeyi uygulayarak güçlükleri yeneceğiz... Arkadaşlar, bütün fakültelerde genel boykota gidelim. sınavlara girmeyelim. Gençliğin Sıkıyönetim imzalı diplomalara ihtiyacı yoktur. Sıkıyönetim altında imtihanlara hayır! Kahrolsun Faşizm! Kahrolsun hainler çetesi!»

Evet beyler, siz bu bildiriye okuyun ve durumunuzun mesulleri komünist eşkiyalara yataklık yapan üniversiteye idari özerklik isteyin. Olmaz beyler. Utanın. Yoksa adaletin ve tarihin pençesi sizin de yakınıza ergeç yapışır.

MBK'NİN BİLDİRİSİ

22 Haziran'da Millî Birlik Komitesi, Mucip Ataklı imzasıyla bir bildiri yayınladı. Yayımlanan bildiride: «Anayasa kurum ve kuruluşlarını güçsüz kılan, temel hak ve özgürlükleri kısıtlayan Anayasa değişikliğini geleceğe dair kötü niyetlerin delili olarak» nitelendirilmektedir. Halbuki 23 Ocak 1963'de aynı Mucip Ataklı, Senatoda yaptığı konuşmasında, komünizm hakkında açılan şu tedbirlerin alınmasını istiyordu:

- 1) Komünizm meselelerine eğilecek özel emniyet mensupları yetiştirilmelidir.
- 2) Özel mahkemeler kurulmalıdır.
- 3) 141., 142'nci maddeler sarih hale getirilmeli, şiddetlendirilmelidir.
- 4) Merkezî istihbarat teşkilâtı kurulmalıdır.

3 numaralı kurucu üyesi Aksoy ile 13 numaralı kurucu üyesi Deniz Gezmiş arasındaki münasebetlerin acaba hâlâ tesadüf olduğu iddia edilebilir mi? Deniz nereden birbaşkasını değil de Aksoy'u aracı olarak seçmiştir. Kara kaşı, elâ gözü için mi? Yoksa dernek faaliyeti adı altında yürütülen anarşik hareketlerin himayeciliği vazifesini kabullendiği için mi?

Ama, bu da ne demek, diye pişmişlik gösterebilenler de çıkabilir. O halde Gezmiş'le sene başlarında birlikte kurmuş oldukları «Milli Kurtuluş Savaşlarıyla ve Vietnam Halkıyla Dayanışma Derneği» nin gaye maddesini okuyalım: «Elli yıl önce Türkiye halkını esir etmek için yurdumuzu istilâ etmiş olan ve bugün Türkiye'yi yarı sömürge bir ülke olarak sömüren emperyalizme karşı, milli kurtuluş savaşı veren halklarla ve emperyalizme karşı yıllardır kahramanca mücadele veren Vietnam halkıyla, halkımız arasındaki dayanışmayı güçlendirmektir. Bu amaçla dernek milli kurtuluş savaşlarının niteliklerini anlatmak ve kendi milli kurtuluş savaşımızla bağlarını göstermek için konferanslar ve açık oturumlar düzenler, bu yolda yayın yapar.»

Yukarıda bahsedilen milli kurtu-

rek ispat etmiştir.

Ve bütün bunlardan sonra, üniversitenin anarşistler yuvası haline gelmesinde üniversite öğretim üyelerinin dahli yok demek gerçekleri katletmek demektir.

MİLLÎ BİRLİKÇİLERİN AKIL DANIŞMANI AKSOY

17 Haziran'da Aksoy bir açıklama yaparak, Millî Birlik Komitesinin, Anayasa taslağı üzerindeki çalışmalara nezaret ettiğini açıkladı. «Milli Kurtuluş Savaşlarıyla ve Vietnam Halkıyla Dayanışma Derneği» nin 25 No. lu üyesi Ahmet Yıldız'la birlikte yapılan bu çalışmalar efkârı umumiye tarafından geçmiş çalışmaların bir devamı olarak nitelendirildi.

AKSOY'UN CÜRETİ

Muammer Aksoy'un başkanlığında Anayasa değişikliği aleyhinde başlatılan kampanya gene Aksoy'un 24 — 6 — 1971 tarihinde Cumhuriyet'te «Nihat Erim'e Anayasa Konusunda Açık Mektup» adıyla yazdığı mektupla, cüretini de arttırarak devam etti. Yazıda, Nihat Erim'e Anayasa tasarısı hakkında kendilerine danışmayı akıl ettiğinden dolayı memnuniyetini bildiren Aksoy, daha sonraki yeni bir konuşmayı her iki tarafın da arzu ettiği halde mümkün olmadığına değinerek: «Siz de bunu

5) Okullarda milli şuur uyandırılmalıdır.

6) Devlet müesseselerindeki komünistler temizlenmelidir.

7) Radyo ve gazetelerde anti - komünist yayın yapılmalıdır.

(23 Ocak 1963, Cumhuriyet)

Evet, bütün bunlardan sonra Mucip Ataklı'ya şunu sormak gerekir: Seni bu hallere kimler getirdi?..

VE DİĞERLERİ

Bütün bunların yanında üç - beş kişinin birleşerek kurduğu adı şatafatlı, kendisi pire hükmünde bir dizi dernek, Anayasa değişikliğine karşı çıktılar.

Elektrik Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası, TÖS, Üniversite Asistanları Sendikası, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası gibi kuruluşlar hep aynı telden çaldılar: «Anayasa değişikliği teşebbüsü geriye dönük çabalaradır.»

Öte tarafta basında Nadir Nadi, Oktay Akbal, Altan Öymen (tutuklandı) gibi ortada kalan solun son şom ağızları aynı tereyi sattılar. Hep aynı ifadeler, hep aynı temalar, sanki hâlâ bir merkezden idare edilir mişçesine hafta boyunca çalıp durdular.

TUTUKLANANLAR

Bütün bu ağızlar, üniversite özerkliğinin bugünkü hadiseler sebebiyet vermediğini iddia ededursun; SBF Doçentlerinden Özer Ozankaya «Marksın Toplum Kuramı» isimli kitabı yazdığı gerekçesiyle tutuklandı. SBF Doçentlerinden Mete Tuncay tutuklandı. Çetin Özek İstanbul Üniversitesinden ihraç edildi. Doğu Perincek, Ankara Hukuk'tan atıldı. Prof. Yaşar Gürbüz, Sedat Özkoç, Erdem Acaroğlu, Ertan Karaosman, Muammer Soysal, ODTÜ'nden atıldılar. Bütün bu öğretim üyelerinin nâçin tutuklanıp, neden üniversiteden atıldıklarını bakalım Aksoy gibiler nasıl izah edecekler?

TRT ÖZERKLİĞİ

TRT'nin özerkliğinin kaldırılması üzerinde de basında büyük tartışmalar çıktı. Daima bilimsellik ve objektiflik maskesi altında masonların kendisine sağladığı şöhret dolayısıyla Avrupa'da isim yapan Selânikli Abdi, yine tarafsızlık ve ciddiyet pozları arasında yayınladığı makalesinde: «TRT özerk bir kuruluş haline getirildikten sonra 1960, öncesiyle hiçbir şekilde karşılaştırılmayacak bir tarafsızlığa kavuşmuştur. Siyasal iktidarlardan gelen her türlü baskılara karşı direnebilmiştir» diyordu. Anayasa değişikliğinin bu yönüne karşı çıkan dönme Abdi, öte taraftan kamulaştırma meselesini sosyalizme geçişte ileride kullanılabileceği düşüncesiyle olsa gerek, tarafsızlık maskesi altında millete empozeye çalışıyordu.

Acaba dün sosyalizmin başarısına alkış tutmak üzere Şili'ye röportaja giden Abdi, bugün Şili'de medhiyesini yaptığı sosyalizmden dolayı Al-lende'nin başının deritte olduğunu bilmiyor mu dersiniz?

Aliende'nin Anayasa düzeni içerisinde bir marksist rejim kurma hayalleri bugün artık sündü, toprak reformu Şili'de artık yağmacılığa döndü ve bunu Abdi de bildiği halde neden toprak reformunu istiyor dersiniz?

TRT TARAFSIZ MIDIR?

TRT'nin tarafsızlığından bahsedenler, Deniz Harp Okulundan kovulduktan sonra hücre faaliyetine başlayan Hasan Çetin, Mahmut Özen ve iki arkadaşına TRT'de vazife veril-

mesini acaba nasıl izah ederler? Göl-cük'te bir trafo merkezini havaya uçuran Hasan Çetin gibi bir vatan hainini bünyesinde himaye eden, hattâ ona çok önemli mevkie vereren TRT'nin tarafsızlığından bahsedilebilir mi?

TRT'de yayınlanan bütün programlarında daima sola kapısını açan yöneticilerin, milletin ideallerine bu fırsatı bindebir bahsetmeyi nasıl bir tarafsızlıkla izah edilebilir?

Köy programlarında devrimcilik maskesi altında komünizm propagandası yapan zihniyete nasıl tarafsızdır denilebilir?

Bir karı - kocanın aralarında konuşmaya hâya ettiği mevzuları dahi şarkı, türkü haline getirerek radyo-dan millete sunan TRT mesulleri, özerkliği bir perde yaparak TRT'yi çiftlik haline getirmişlerdir.

Öyle bir çiftlik ki, yiye istediği kadar, patlayınca kadar, sorumsuzca yemiştir. Niye mi? TRT'de altı ayda tam 107 bin Hıralık taksit ücreti ödenmiştir.

Meşhur ödülleri T.R.T.'ye 988 bin liraya patlamıştır. Ve millet kendi vergileriyle kendini zehirlemeye mecbur bırakılmıştır. Meselâ TRT «YÜRÜMEK» isimli esere ödül verirken, bu kitap müstehcen olduğu gerekçesiyle toplatılmış, yazarı da tutuklanmıştır.

TRT yönetim kurulu-daki bazı üyelerin keyfi gezileri için 125 bin lira yolluk ödenmiştir.

YÜZÜ KIZARMAYANLAR

Bütün bu gerçekler ortada dururken, TRT Program Görevlileri Birliği Yönetim Kurulu ve Televizyon Programları Sendikası Yürütme Kurulu yayınladıkları bildirimlerle Anayasa değişikliğine karşı çıkmışlar ve özerkliği savunarak tarafsızlık ve objektiflik prensiplerinden ayrılmak istemediklerini utanmadan ilân etmişlerdir.

DANIŞTAY VE REFERANDUM MESELESİ

Öte tarafta, Danıştay meselesi üzerinde de sol kanat büyük bir inatla durmaktadır. 12 Mart muhtırasından önceki ikratlarının büyük bir kısmını durduran Danıştay, maalesef sol'un himayeciliğini yapar hale gelmiştir. Vatansever bir kişinin, Danıştay'ın bu menfi tutumunu yermesi gerekirken, solcu çevrelerin bu gayretleri milletimiz tarafından geçen hafta boyunca nefretle izlendi.

Soldaki telaşın başka bir sebebi ise referandum meselesi idi. Sol, milletin hâkimiyetinden daima korkmuş-tur, korkacaktır Sol'un bütün kana-

dı işlerine geldiği zaman, daima Mustafa Kemal'in «Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir» sözünü kullanmışlardır. Sol'un kanaati kendilerine göre daima milletin kanaatidir. Dolayısıyla sol'un her sözü de milletin sözü olmalıdır.

Fakat işlerine geldikleri zaman da baştaç ettikleri milleti uyanmamışlıkla, cahillikle suçlarlar. İşte aynı oyun gene oynanmaya başlamıştır. Nitekim H. Velidedeoğlu 20 Haziran 1971 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan makalesinde şöyle diyor: «AP ayrıca önemli konularda referandum, yani doğrudan doğruya halk oyuna başvurma yönteminin Anayasa konulmasını istemektedir. Bu durum bugünkü parlamentoda çoğunluk partisi olan bu partinin kendi tutumuna ve gelecekteki iktidar konusunda halkın uyanmamışlığına olan güvenini, bir kez daha ortaya koymaktadır.»

AP'nin referandumu isteyip istememesi bizi ilgilendirmez, ama millet kendisine uyanmamışlık isnatında bulunanları mahkûm etmiştir. Referandumdan kaçmak demek, milletin iradesinden kaçmak demektir. Ancak yaptıklarının suç olduğunu bilenler, milletin kendilerini murakabesinden korkarlar.

YAYGARALARIN GERÇEK MÂNASI

Bütün koparılan fırtınalar aslında Türkiye'de komünist hareketin akamete uğraması korkusudur. Bu yay-

garayı koparanların hep aynı ifade-leri kullanmaları, hep aynı temayı işlemeleri ve mevzuyu işleyenlerin birçoğunun komünizm suçundan tutuklanan veya anarşik olaklara ad-karışan kişiler olması, Anayasa de-ğişikliğini Türkiye'de komünistlerin istemediklerini göstermiştir.

Üniversite anfilerinde yaptıkları toplantılarda: «Silâhları bırakmak devrimciliğe ihanettir» (Çetin Özek) diyerek, üniversiteyi anarşi yuvası haline getiren bu anarşist öğretim üyelerinden temizlemek için yapıla-cak Anayasa değişikliği elbette nor-mal bir harekettir. Komünistlerin en-dişesi, bir silâh deposu haline getir-dikleri üniversiteleri (SBF ve ODTÜ bunun en güzel misalleridir) ellerin-den kaçırmak korkusudur

Bugüne kadar TRT özerkliği adı altında devletin varlığına, milletin dinine, kültürüne, ahlakına suikast tertiplenmiştir. Ama bunu örtbas et-meye çalışan hainler olabilir. Bugü-ne kadar anarşistlere alkış tutup sı-kışığında onlara sırt dönüyor gözü-ken birtakım kişilerin bilimsellik maskesi altında TRT'nin özerkliğini savunmasından daha tabii ne olabi- lir?

Millet, devletin varlığına, milletin bütünlüğüne, dinin ve törenin deva-mına karşı çıkan her türlü hareketi yok etmek hedefine yönelmiş karar-ların daima yanında olacaktır.

Bunu dost - düşman herkes böyle-ce bile...

Gerçek vatanseverler yaraya parmak basarlar

Son günlerde kurulan Atatürk İlkeleri Komisyonu geçtiğimiz hafta ilk toplantısını yapmıştır. Toplantıda değişik konuşmalar olmasına rağmen Korgeneral Kemal Taran'ın konuşması bugün Türkiye'nin ne gibi tehlikelerle karşı karşıya olduğunu göstermesi ve vatanseverleri uyar-ması bakımından ilgi çekici ve tebriğe şayandır. Korgeneral'in sözleri-ne fazla bir sey ilâve etmek istemiyoruz. Zira bizzat sözler, içinde bu-lunduğumuz durumu açıklıkla ifade etmektedir. Meselâ şu sözler 1968 olaylarına, talebe hadiseleri gözüyle bakanlara bir uyarma niteliğindedir: «1970'de 1971'de Türkiye'de olan olaylar yeni değildir. Aynı olay-lar 1967'de, 1968'de İngiltere'de, Fransa'da ve İtalya'da olmuştur. Milletlerarası bir teşkilâtın güdümü altında gelişen bu olay-lar, kısa hedefli ve ömürlü de değildir. İşte Çin Halk Cumhuriyetinde basılmış, 400 sayfalık Türkçe bir kitap. Mao'nun çeşitli tarihlerde yapılmış konuşmaları kapsıyor. Çok iyi bir kâğıda basılmış, gayet iyi bir şe-kilde ciltlenmiş, bu kitap ücretsiz olarak Türkiye'de dağıtılıyor. Türk çocuğu bunun etkisi altında bırakılıyor...

«İzmir'de 150-200 gencin katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Bu top-lantıda ülkeyi ele geçirmek için uygulanacak strateji tesbit edilmiştir. Aralık ayı içinde o tarihlerde üniversitede dersleri başında bulunması gereken 20 genç Malatya'da Nurhak Dağlarına çıkmış gerilla eğitimi yapmışlardır.

Bunların başı olduğu bildirilen gencin tuttuğu günlük ele geçiril-miştir. Bu günkü Malatya'ya gönderdikleri ve irtibat kurdukları ki-şilerle ilgili notlar ele geçirilmiştir. Bizi buraya toplayan asıl bu ve ben-zeri büyük endişemize sebep olan olaylardır. Bu olaylar sistemli bir şekilde vatan sathına yayılmak durumu göstermiştir. Türk aydınla-rının, derece derece hepimizin bu noktaya gelişimizde bir eksiğimiz ka-bahatimiz olmuştur...

Son Türk devleti bugün yok olmak tehlikesiyle karşı karşıyadır. Dün sadece kuzey komşumuz olarak bilinen Sovyet Rusya, bugün ülke-mizi çepeçevre tesiri altına almıştır. Rus donanması Akdeniz'dedir. Ka-radeniz'dedir...

Yukarıdaki sözler, şimdiye kadar milletin yetkili diye ağzına bak-tığı adamlardan dinlemeye hasret kaldığı sözlerdir. Eğer gerçekler,, da-ha başından itibaren, politika yapılmadan açıklansaydı, «yollar yürümek le asınmaz» denmeseydi «işgal de boykot gibidir, öğrenci hakkını alma-ndır» denmeseydi, bugünkü duruma gelinmeyecekti. Milliyetçi aydınla-rın, hadiselerin başlangıcında yaptıkları uyarılara, «hadi canım sende» diyerek korkunç bir lâkaydı gösterilmeseydi. Temennimiz, milletin as-ker evlâdından gelen yukarıdaki uyarı da kulak arkasına atılmaz ve vatanseverler, devlet ve millete sahip çıkarlar. Üçbuçuk bozguncunun ihanetine de fırsat verilmez.

KAPAK YAZISI:

Her Şeyden Önce Milli Lüks ve İsraf

Son günlerin en çok konuşulan meseleleri; fiat artışları, yeni zamlar ve vergiler... Şehirlisinden köylüsüne, iş çisinden memuruna kadar herkesin konuştuğu ve milletin tamamının endişe ile takip ettiği hayat pahalılığı veya geçim sıkıntısı durmadan artıyor. Günlük hayatın belli başlı zarurlu ihtiyaç maddeleri; ekmekten, posta hizmetlerine, akaryakıttan sinai ham maddelerine varıncaya kadar geniş bir zam ve fiat artışı dalgası devam ediyor. Türkiye ekonomisinin temel leri, eskiden beri devam eden enflasyonist baskılar ve neticeleriyle sarsılıyor. Ekonomimiz içinden çıkılması zor bir badireye doğru gidiyor.

Bilindiği gibi geçen sene Ağustos ayı içinde devalüasyon yapılarak Türk parasının değeri düşürülmüş, yabancı paralarla yeni bir ayarlama ya gidilmişti. Hasta bir ekonomik bünyeye çok tesiri yapan bu hadiseden sonra devalüasyondan beklenen ler elde edilememiş, bilakis yavaş yavaş kabaran zam ve fiat artışı temayülleri su yüzüne çıkmıştı. Akaryakıtta yapılan zamdan sonra nakil vasıtaları ücretleri arttı. Ekmek fiyatları yükselirken meyve ve sebze fiyatlarında geçen yıla oranla yüzde 40-300 nisbetinde artış görüldü. Derken PTT ücretlerine yüzde 100 zam yapıldı. Arkadan tekel maddelerinin fiyatları yükseltildi, şimdi iktisadi devlet teşekkülleri ve belediyelerin mal ve hizmetlerinde yapılacak zamlar konuşuluyor.

Millet, komünist eşkiyaların sesinin kesildiği şu günlerde geçim sıkıntısının problemleriyle karşı karşıya bulunuyor.

ZAMLARDAN MİLLET ENDİŞELİ

Reform tasarıları hazırlıklarını devam ettiren hükümeti ve milletimizi güçlüklerle dolu bir iktisadi devre bekliyor. Geçen hafta içinde Ankara Televizyonundan konuşan Maliye Bakanı Sait Naci Ergin, en büyük problemin enflasyon ve hayat pahalılığı olduğunu belirttikten sonra milleti «kemerleri sıkıya hazır olmaya, yapılan zamlardan şikâyetçi olmamaya» çağırdı.

Her ne kadar milletimiz İsmet Paşa devirlerinden kemerleri sıkıya alışıksa olsa bile kemerler nereye kadar sıkılacak? En son deliğine geldikten sonra ne olacak? Bütün bunların yanında önümüzdeki günlerde Personel Kanunu, Emekli Kanunu ve Toplu Sözleşmeler dolayısıyla piyasaya 10 milyara varan bir satın alma gücü çıkacaktır. Zaten enflasyonist baskılar altında bulunan piyasa samıza bu kadar satın alma gücü çıkarsa fiat artışları ve zamlar bir çığ gibi büyüyecektir. Pahalılık alabildiğine artarken memur, emekli ve iş çilerin aylık ve ücretlerindeki bu artış kısa zamanda süratli hayat pahalılığı artışı karşısında tamamen eriyecektir. Böylece daha hızlanan enflasyonla Türk parasının değeri düşecek, yabancı memleket paralarına nisbetle değerinden çok şey kaybe-

decek, dış ticaret münasebetleri bozulacaktır. Bunu takiben de geçen sene olduğu gibi yeni bir devalüasyonla Türk parasının kıymeti resmen düşürülecektir. Bu ise yeni istikrarsızlıklara sebep olacak ve kalkınma halindeki ekonomimizi yeni den sarsacaktır.

Bu zincirleme problemlere esaslı hal çareleri bulunması ve köklü tedbirler alınması artık bir zaruret halini almıştır. Aksi halde bu gidişin Türkiye'yi nasıl bir iktisadi felaketin içine sürükleyeceğini kestirmek güçtür.

DEVLET BÜTÇESİNİN DURUMU

Bütün bunların yanında ilgililerin açıklamaları ve istatistik rakamları devlet bütçesi ve dış ticaret durumu yukarıdaki endişeleri artırır ma hıyettedir. Gerek Maliye Bakanının, gerekse Başbakan Ekonomik İşler Yardımcısı Karaosmanoğlu'nun konuşmaları da bunu doğrulamaktadır.

Yapılan hesaplara göre devlet bütçesi, 1971 senesi içinde 2 milyara yakın bir açık verecektir. Birikmiş devlet memurları ve emekli aylıkları 6 milyar lirayı bulmaktadır. Bunlar nereden, nasıl ve ne zaman ödenecek belli değildir.

31. Aralık 1970 tarihinde dövizle ödenecek dış borçlarımız anapara toplamı 2,5 milyar dolar. Kullanılmış olan borçlara (1,9 milyar dolar) ait olan ve ileride ödenecek faizler 900 milyon dolara ulaşmış bulunmaktadır. Bu durumda 1970'de toplam borç yükü 3,4 milyar dolar dır. Yani 50 milyar liraya yaklaşmak tadır. Tasarruf bonusu borcunda 6 milyar 660 milyonu bulmuştur. Ayrıca devletin döviz rezervleri son derece kıfayetsiz hale gelmiş bulunmaktadır.

1971 senesinin DIŞ TİCARETİ-MİZ hesapları da iç açıcı değildir. 1971'in ilk beş ayında ihracatımızın düşüş kaydettiği görülmektedir. Halbuki ithalatta artış devam etmektedir. Meselâ Mart ayı içinde yapılan toplam ithalat, geçen yılın aynı ayına nazaran %23 oranında artmıştır. ihracatımız ise şu seyri göstermiştir:

1971 ihracatı	(Milyon dolar)
Ocak	51,8
Şubat	50,4
Mart	40,5
Nisan	36,3
Mayıs	27

Bu durum şunu göstermektedir ki; dış ticaret tediye muvazenesi aleyhimize gelişmektedir. Dışarıdan yapılan ithalat ödemelerine nazaran ihracatımız düşük kalmakta ve meydana gelen açığı kısır turizm gelirleri ve yabancı memleketlerdeki işçilerimizin gönderdiği dövizlerle kapatmak imkânsız görünmektedir.

İç ticaretimize gelince; Türk esnaf, tüccar ve sanayicilerinin birçok problemle karşı karşıya bulunduğu muhakkaktır. Hammadde darlığı ve karaborsası, piyasada ki istikrarsızlık v.s.

Sadece 1970 senesi içinde memle-

ketimizde protesto edilen senetlerin değeri 2 milyar 291 milyon 760 bin 189 lira olarak çakılanmıştır. Bu mık tarın 1969 senesinde 1 milyar 797 milyon 952 bin lira olduğu bilinirse esnaf, tüccar ve sanayicinin iflasla burun buruna çalıştığı ve güç şartlar altında bulunduğu açıklıkla anlaşılabilir.

Bu kısa ve açık panorama devlet bütçesinin, dış ticaretimizin ve iktisadi vaziyetimizin acil tedbirler beklediğini ortaya sermektedir. Milli ekonomi, siyasi iktidarların ucuz ve kolay tedbirleri, siyasi hesapları ve besiretsizlikleriyle bu badireye yu-

— Türkiye'nin gitgide zor şartlarla karşılaşacak olan iktisadi hayatına, ancak cesur ve milli menfaatlere uygun olarak yapılacak operasyonlar istikrar getirebilir. Şimdi bu mesuliyet, Maliye Bakanı Said Naci Ergin'in sırtındadır. Millet beklemektedir.

varlanmıştır. Şimdi 12 Mart muhtırasının dile getirdiği, isteklerle işbaşına gelen Erim hükümetini bu çetin meseleler beklemektedir.

BÜTÇENİN DİBİ DELİK

Devlet bütçesinin dibi delik, ne koyarsan akıp gidiyor. Sonra da bütçe açık veriyor diye yeni vergiler ihdas ediliyor. Eski vergiler müessir bir tarzda tahsil edilemezken vasıtalı vergilerle millet yeni yüklerin altında bırakılıyor. Halbuki sadece vergi ihdas etmek veya eski vergileri arttırmak hasılatı arttırmaz. Hasılat kadar bu kaynakların kullanılması mühimdir. Devlet dairelerinde israf, sorumsuzluk ve gayri iktisadi davranışlar görülürse alınının terini silerek hayatını kazanan insanların devlete olan itibarı kırılır ve milli bir vazife telâkki edilmesi icap eden vergi mükellefiyetinden kaçma temayülleri ortaya çıkar.

Türkiye'de yapılan hesaplara göre kaçırılan vergi nisbetleri şöyledir:

Gelir vergisinde	% 73
------------------	------

Kurumlar vergisinde % 60
Emlak alım vergisinde % 40
Bunlar milyarlarca liraya eşittir. Vergi denetiminin son derece düşük olması vergi kaçırma işini tamamen kolaylaştırmaktadır. Mesela memleketimizde denetlenen yani kontrol edilebilen vergi nisbeti %6 civarındadır.

Maliye Bakanlığı yetkililerinden birisi vergi konusunda incelemelerinin sonucunu şöyle açıklamıştı:

«Devletin aldığı vergilerin her 100 lirası karşılığında 76,56 lira vergi kaçırıldığı görülmektedir. (Yaklaşık olarak 3 milyar lira) (10 Mayıs 1968 Milliyet).

BUNLAR KİMDİR?

Bunlar kimdir? Elbette yeddiği içtiği ve giydiği birçok ihtiyaç maddeleri ile vasıtalı vergi olarak devlete vergi veren dar gelirli insanlar değildir. Muhakkak ki, aybaşında bordrosunda devlete ödenecek vergisi bir kalemde işyerinin kasasında kesiliveren işçi Mehmet efendi, memur Ahmet bey değildir. Ya kimdir bunlar?

Yine gazetelerde Maliye Bakanlığı Hesap Uzmanlarının açıkladığına göre vergi kaçakçılığı yüksek gelirlerden çok fazla nisbette olmaktadır. Vergi beyannamelerinden ancak yüzde 3'ü Hesap Uzmanlarınca tetkik edilebildiğinden bu yüksek gelir dilimlerindeki beyefendiler rahatlıkla vergi kaçakçılığını becerebilmektedirler. Bu işte çalışan avukatları, Mali Müşavirleri bulunanları hatırlayacak olursak şunu bütün açıklığı ile görürüz ki başta yahudi, Rum, Ermeni patronlar, yabancı sermaye müesseseleri olmak üzere yüksek gelirli vergi mükellefleri milyonlarca liralık vergi kaçırmaktadırlar.

Kaçırılan bu paralar daha sonra ya lüks harcamalarla çarçur edilir, yahutta karaborsa döviz piyasası yoluyla dış ülkelere akar. İsviçre Bankalarına gider veya İsrail, Yunanistan Bankalarına istif edilir. İsviçre Bankalarındaki gizlilik prensibi yani bankadaki mevduatın kime ait olduğu keyfiyetinin hiçbir surette açıklanmaması tamamen sır olarak muhafaza edilmesi vergi kaçakçıları için iyi bir imkândır. Ayrıca İsviçre kanunlarına göre vergi kaçırmak suç sayılmadığı için bu iş oldukça emin bir yoldur. Daha sonra bu paralar en kârlı sahalara seçmek üzere Türkiye'ye gelir. Yabancı sermaye olarak %40 - % 50 nisbetinde kâr sağlayan sahalara yatırılır. Meselâ ilaç sanayiine.

Hasta yatağında kıvranan ve cebindeki son kuruşunu ilaç firmalarına yatıran çilekeş milletin parası yine toplanır kasalarda. Lüks yatırımlar olan büyük kazançlar sağlanır. Yine aynı yol tutulur.

Böylece devletin milyonlarca liralık vergisi kaçırıldıktan başka milletin serveti soyulur bir avuç mütegalibe tarafından.

11 Haziran 1964 tarihli gazeteler de çıkan şu haber bu durumu şöyle

Serveti Kemiren raf Onlensin

belgelemektedir.

«Mali polis 4 aylık bir çalışma sonunda ele geçirilen delillere göre İsviçre Bankalarında 43 milyon 561 bin 693 liralık döviz bulunduğunu tesbit etmiştir.

Bilhassa ticaretle uğraşan döviz kaçakçılarının iktisadiyatımızı çöktürmek ve piyasayı dalma kendi ellerinde tutmak için sinsi bir çalışma sistemine girmiş oldukları mali polis ilgilileri tarafından açıklanmıştır.»

Tabiatıyla bunlar ancak bilimliler ve bulunanlardır. Tesbit edilemeyen milyonlarca döviz bugün İsviçre Bankalarında yatmaktadır.

İşte bu, Beynelmilel Yahudi Malıyesinin ve gayri millî sermayenin oynadığı basit ve korkunç bir oyundur. Bu duruma müsamaha edilmemeli ve tedbirler daha müessir hale getirilerek bu husustaki tatbik edilecek cezalar arttırılmalıdır.

İŞÇİ DÖVİZLERİMİZ ALMANYA'DA

Bugün son verilen rakamlara göre Almanya'da 375.000 mukaveleli Türk işçisi, 80.000 işçi ailesi, 40.000 kaçak Türk işçisi çalışmaktadır. Anavatandan ayrı hayatlarını kazanma mücadelesi içinde bulunmaktadırlar. Bu işçilerimiz sahipsiz, Türk hükümetlerinin himayesinden mahrumdur Orada bir taraftan Alman propagandasına muhatap olurlarken diğer taraftan da komünistlerin telkin ve tahrikleriyle karşı karşıya gelmektedirler. İşçilerimiz tasarruf, yatırım, Türkiye'nin döviz ihtiyacı mevzularında tamamen kendi insiyatif ve temayülleriyle terk edilmiş ve ziyettir. Sonra da, ilgililer, Türkiye'nin dış ticaret açıklarını yani ihracatı aşan ithalat fazlalığını dışarıda çalışan işçilerimizin dövizleriyle büyük nisbette telafi etmek sevdası na kapılıyorlar.

Halbuki Almanya'da çalışan yabancı işçilerden en az memleketlerine döviz gönderen işçiler Türk işçileridir. Federal Alman istatistik kuruluslarının verdikleri bilgilere göre; 1970 yılında Almanya'da çalışan yabancı işçilerin toplam olarak 4 milyar 600 milyon Alman Markını yurtlarına gönderdikleri anlaşılmaktadır. Yabancı işçilerin memleketlerine gönderdikleri döviz miktarına göre sıralanışı şöyledir:

İtalyan işçileri 1 milyar 600 milyon Yugoslav işçileri 1 milyar 100 mil. Türk işçileri 900 milyon.

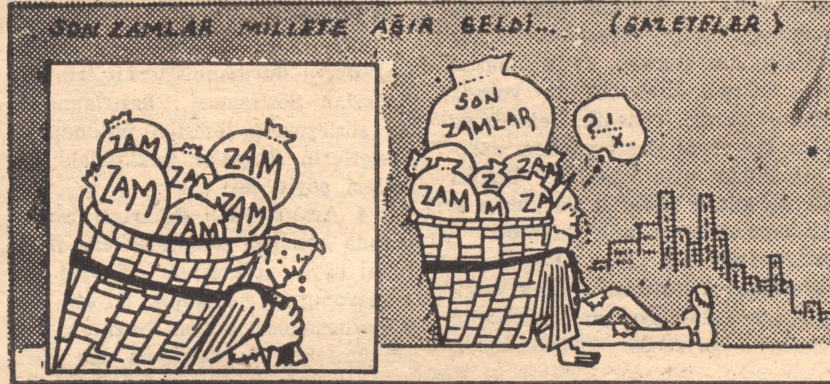
Bu durum, bir yandan işçilerimize yukarıdaki hususların ehemmiyetinin anlatılmamış ve bunun suurlu bir hale getirilmemiş olmasından doğmaktadır. Bir yandan da Almanya'da Türk işçilerinin arasına işçi, tercüman, gazeteci ve talebe olarak sızan komünistlerin Türk işçilerine devamlı surette Türkiye aleyhine propaganda yapmalarından ve Türkiye ekonomisinin tamamen çöktüğünü, Türk parasının değerinin düştüğünü ve piyasada istikrarın bulunmadığını telkin etmelerinden ileri gelmektedir.

Almanya'da çalışan Türk işçilerin den bu hususta aldığımız bir çok şikâyet mektubu söylediklerimizi teyit etmektedir. Bu propaganda ve telkinler neticesinde Türkiye'ye karşı emniyet azalmaktadır. Geçen sene Türk parasının kıymetinin devalüe edilmesi (düşürülmesi) ve bu senede Alman Markının revalüe olması (kıymetlenmesi) bu temayülü daha da kuvvetlendirmiştir.

Bugün Alman ilgililerinin açıklamalarından öğreniyoruz ki Alman Bankalarında halen 4 milyar aşkın Mark Türk işçilerinin hesaplarında yatmaktadır. Bu Türkiye için büyük bir kayıptır, dış ticaret açıklarını uzun müddet kapatabilecek dünya piyasasında Türkiye'yi döviz sıkıntısından kurtatacak bir meblağdır.

ACIL TEDBİRLER ALINMALIDIR

Yukarıda kısaca belirtmiş olduğumuz ve birkaç rakamla işaret ettiğimiz ekonomik buhranın temellerine inilmesi, sağlam teşhisler konulması ve bu müzmin problemlere hiçbir çıkarıcı çevrenin tesirine kapılmadan

millî menfaatlerin, millî kalkınma idealleri etrafında cesur ve kararlı hal çareleri getirilmelidir. Yoksa milletin günlük politikacıların kalkınma efsanelerine, müraffeh Türkiye masallarına itibarı kalmamıştır.

1. Bugün Türkiye ekonomisinde istihlak temayülleri son derece ağır basmaktadır. Lüks ve israf millî kalkınmayı kemiren, millî sermaye ve sanayi için için eriten bir keyfiyettir. Bunu son derece düşük bir randımanla çalışan devlet daireleri ve politika kodamanlarıyla nüfuzlu iş adamlarının rahatça at oynatabildikleri iş yerleri olarak faaliyet gösteren iktisadi devlet teşekküllerinden halkımızın günlük yaşayışına özel teşebbüsün memleket ihtiyaçlarına cevap vermeyen lüks maddeler imalatına, sosyetik çevrelerin, israf kokan muhitlerine kadar her sahada müşahade etmek mümkündür.

Mesele geçen hafta içinde Türkiye Odalar Birliğinin Ekmekçiler Seminerinde İstanbul, İzmir ve Ankara yılda 13 milyon liralık ekmeğin soğaka atıldığı açıklandı. Yine bu saha da sırf mutlu bir azınlığın doymak bilmeyen zevklerini tatmin etmek için dışarıdan hersene milyonlar verilerek ithal edilen moda malzemesi, kadın süs eşyası, güzellik malzemeleri ve eşyaları, yaz tatilini veya balayını Antalya'da, Bursa da, İstan-

bul'da geçirmek pek ala mümkün iken maliyeti milyonları bulan Avrupa seyahatleri ve bu seyahatlerde dışarıya götürülen milyonlarca döviz ve daha niceleri zikredilebilir.

Bu lüks ve israf durdurulmalı, millete tasarruf ve yatırım faydaları anlatılmalı, millî kalkınmanın millî bir heyecan suura dayanmadan gerçekleşmeyeceği hususu göz önünde bulundurulmalıdır.

2. En son açıklamalara göre, 1967 - 1970 yıllarında Türkiye'ye 112,9 milyon dolar yabancı sermaye girmiş ve 121,9 milyon dolar kâr transfer etmiştir. Görülüyor ki Türkiye'ye gelen yabancı sermaye, getirdiğinden fazlasını götürmektedir. Kaldı ki Türkiye'de yabancı sermaye müesseseleri millî ekonominin ihtiyaçlarını değil, kendi kârlarını düşünerek yatırım yapmaktadırlar. İstihlak sanayiine kayma eğilimindedirler. İlaç sanayii, montaj sanayii, meşrubat sanayii gibi kârı bol ve yerli sanayi tarafından karşılanması her zaman mümkün olan sahaları istila etmektedirler Bunların yanında ya-

bancı sermaye müesseseleri kendileriyle bol ölçüşemeyecek, henüz veni kuvvetlenmeye çalışan millî sermaye hareketlerini ve millî sanai teşebbüslerini boğmaktadır.

Yabancı sermayenin kendi insiyatifiyle Türk piyasasında ve sanai hayatında kayıtsızca dolaşmasına, doymak bilmeyen kâr ihtirasları peşinde millî ekonomiye zarar vermesine, milyonlarca lirayı rahatlıkla dışarıya transfer etmesine fırsat verilmemelidir. Bu husustaki mevzuat boşlukları doldurulmalı ve yabancı sermayenin devlet kontrolü altında ve millî menfaatleri zedelemeyen Türkiye'ye gelmesi, yatırımlar yapması kontrol ve murakabe edilmelidir.

Millî Sanayi bu azmanlaşmış müesseseler karşısında devletin koruyuculuğundan istifade etmelidir.

3. İhracat, ithalat ve iç ticarete istikrarı, bazan ve fiat artışlarına sebep olan spekülatif hareketler önlenmeli ve bu hususta kesin müeyyideler konulmalıdır. Yahudi malıyesinin ticaret hayatımıza soktuğu spekülasyon (karaborsa) zihniyetiyle mücadele edilmeli, Yahudi, Rum, Ermeni ve bunlara ayak uydurmuş patronların bu yollarla milletin sırtından milyonları kazanıp soygunlar yapmalarına hiçbir şekilde fırsat verilmemelidir.

4. Hazırlanmış bildiğimiz mali

reform yahut vergi reformu süratle gerçekleştirilmelidir Bugün Türkiye, vasıtalı vergi nisbeti itibariyle dünyada ikinci gelmektedir. Vasıtasız vergilerde başarısızlık, randımansızlık ve kaçakçılık daha çok olduğu için siyasi iktidarların bütçe açıklarını hemen kapayabilmek maksadiyle vasıtalı vergiler ihdas etmelerine tesir etmiştir.

Vasıtalı vergi ihdası, muayyen ihtiyaç maddelerine zam yapması (Meselâ Tekel maddelerine veya devlet hizmetlerine) kolay, basit, geçici, tehlikeli ve vergi adaletini zedeleyici bir tedbirdir. Ancak, memleket ekonomisinin istihsal, istihlak tasarruf, yatırım ve istihdam dengesi için lüzumlu bulunduğu takdirde uygulanmalıdır.

Vasıtalı vergiler eğer lüks maddelere kaydırılmazsa, dar gelirli vatandaş için son derece ağır bir yük olur ve vergi adaleti büyüknisbette zedelenir. Yeni hazırlanan vergi reformunun devletin kamu hizmetlerini en iyi bir şekilde görebilmesi için lüzumlu harcamaları karşılayacak bir gelir sağlaması esasının yanında, her kesin gücü ile mütenasip vergi ödemisini gerçekleştirecek bir sistem getirmesi de şarttır. Ayrıca vergi kanunlarına açıklık ve rasyonellik getirirken; bu kanunları tatbik edilecek ve vergi kaçakçılığını önleyebilecek, her türlü kontrol, mukarabe imkânlarına sahip olabilecek ehliyetli bir kadronun vergi dairelerinde toplanması, iyi bir sistemin geliştirilmesi zaruridir.

Veraset ve intikal vergileri arttırılmalı ve daha etkili hale getirilmeli, böylece vergiden kaçarak babadan oğula intikal edecek servet ve gelir vergilendirilmelidir.

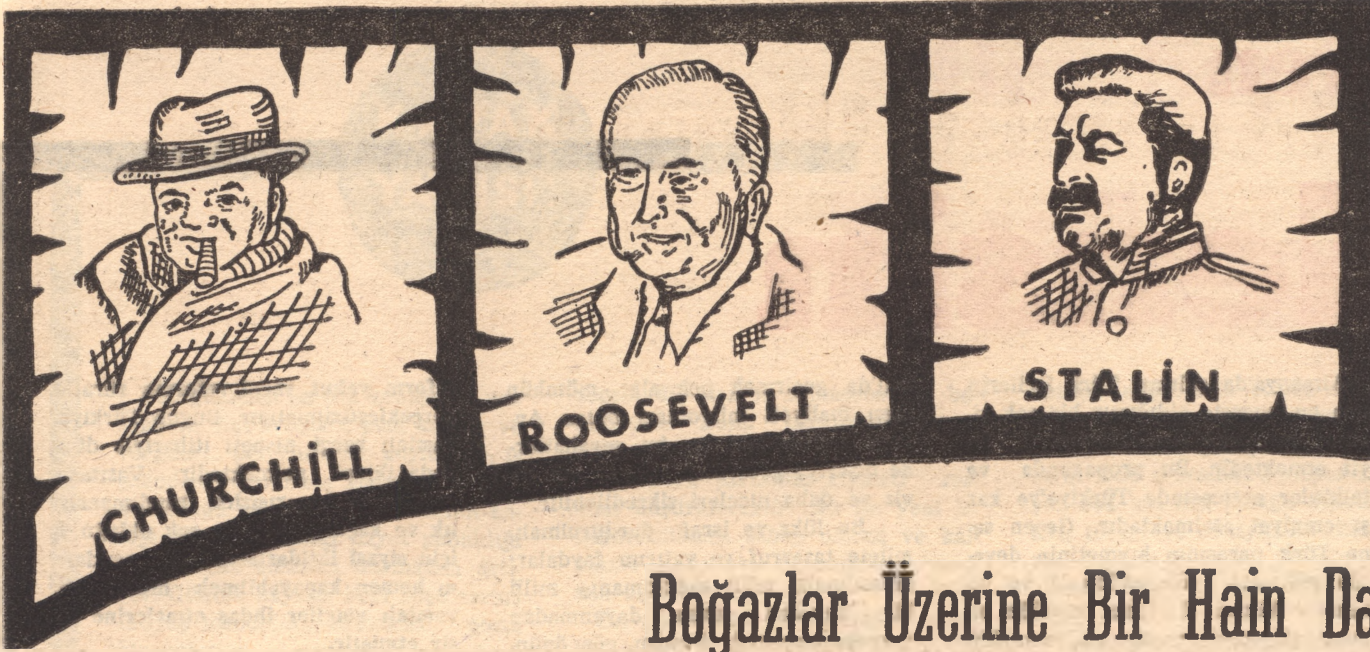
Ayrıca, geçen yıl bütçeye ek gelir sağlamak, lüzumsuz istihlak temayülleri kısmak, gelir vergisindeki kaçakçılığı önlemek maksadiyle Finansman Kanununun bir bölümü olarak yürürlüğe konan ve tatbikatta iyi neticeler alınmayan «İşletme Vergisi» zaruri ihtiyaç maddelerinden lüks maddelere kaydırılmalı ve tesirli bir hale getirilmelidir.

Yukarıda belirttiğimiz vergi kaçakçılığı önlenmediği takdirde yeni vergiler koymak ve eskileri arttırmak devlet otoritesinin ciddiyetiyle bağdaşmayacağı gibi, vergiye karşı la-kayt davranışları da arttıracaktır. Bunun yanında, vergi kaçırmayan işçi, köylü, memur gibi dar gelirli kimşelerin geçim sıkıntıları arttırılarak vergi adaleti prensibi zedelenecek, devlete olan itimad ve güven zayıflayacaktır.

Bütün bunların yanında, bütçe denkliliğini sadece vergilerle sağlamak tehlikeli bir yoldur. Millî geliri ve devlet gelirlerini arttırıcı hakiki reformlar bu sahada temel itihaz olunmalıdır.

5. Yabancı memleketlerde çalışan Türk işçilerinin döviz imkânlarını en faydalı hale getirmek için lüzumlu organizasyonları kurmak ve teşebbüs-

(Devamı 13'te)

Boğazlar Üzerine Bir Hain Daha Konuştu

Geçen hafta gazetelerde çıkan bir haber, dünya yahudiliğinin Türkiye ve Ortadoğu için yeni oyunlar peşinde olduğunu gösteriyordu.

Bu habere göre, Fransız ekonomî uzmanlarından Pierre Uri, Avrupa ülkeleri Dışişleri Bakanları ile, Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanı William Rogers'a bir teklif sunmuştur. Teklif, Süveyş ve Panama kanalları ile Tiran ve İstanbul Boğazlarının Uluslararası bir komisyon tarafından yönetilmesini istemektedir.

Fransa'nın sözümona ekonomî uzmanı olan Pierre Uri, İsrail'in güvenliği için harekete geçtiğini söylemekten bile çekinmiyor. Hiç bir siyasi ahlâk kaidesi tanımadan şu sözleri sarfedebiliyor:

«Birleşik Amerika, Panama'nın anahtarını bir komisyona devretmeyi kabul ederse, Süveyş sorunu çözümlenebilir kanısındayım. Ayrıca Türkiye'de İstanbul Boğazını yönetme gibi zor ve tehlikeli bir işten vazgeçerse, böylece İsrail'in de güvenliği sağlanmış olur.» (1)

Yukarıdaki sözler, bir ekonomî uzmanının faaliyet sahasından ötede belirli bir politikayı ilgilendiren sahada sarfedilmiştir.

Her şeyden önce Pierre Uri nâm kişi, ihtisasının dışında siyasi meselelerle uğraşmakta ve zihinleri durup dururken fesada vermektedir. Ekonomi sahasında ve dünya buhranının ekonomik tezahürleri üzerinde konuşması beklenen Pierre Uri'nin bu gayreti, halkımızın tabiriyle: «müslüman mahallesinde salyangoz satmaya benzer.»

Bilinmesi gereken husus şudur: Pierre Uri, bu teklifiyle İsrail'in fahri diplomatlarından olduğunu göstermektedir. Bir Fransız ekonomî uzmanının İsrail'in güvenliği ile ilgili ne olabilir acaba? Bu sorunun cevabı, İsrail'in politikasını ve Sionizmin nüfuz sahasını bilmekle aydınlığa kavuşabilir. Bunu okuyucularımızın bu husustaki bilgilerine bırakıyoruz. Yazımızda Boğazların hayatiyeti ve Süper Devletlerin Boğazlar hakkındaki isteklerine kısaca temas ederek, onun ata yadigarı bir emanet olduğunu hatırlatacağız.

Çanakkale ve İstanbul Boğazlarının tarihimizdeki yerini ve kıymetini bilmeyen yoktur. Osmanlı Türklüğünün Avrupa'ya geçişlerini sağlayan ilk su yolu Çanakkale olduğu gibi, Türkleri Anadolu'dan atmak için hayasızca saldıran haçlı sürülerini boğan da yine Çanakkale'dir. Asırlarca önce Türkleri sırtında, dalgaları üzerinde taşıyan Çanakkale, son fe-

dakârlığını da göstermiş ve düşmana son asırların en ağır darbesini indirmiştir.

İlk Türk fîhutunun geçiş yollarından biri olan Çanakkale, aynı zamanda ilk Türk ticaret yollarının da başında gelmektedir. Bunun içindir ki, Çanakkale Boğazı hem ilk fetih hareketleri ve hem de ilk ticarî müasebetler dolayısıyla dünya milletlerinin dikkatini çekmiştir.

Ancak, Osmanlı Devleti Çanakkale ile kalmamış, İstanbul Boğazını da kendi kontrolü altına almak istemiştir. Daha Yıkırmı Beyazıt devrinde, İstanbul Boğazının Anadolu yakasında yaptırılan bir hisarla düşmanın su yolu kontrol altına alınmıştır. Daha sonra Fatih aynı işi tamamlamış; Trakya cihetinden karayoluna hakim olurken, Doğu cihetinde de Rumeli Hisarıyla su yoluna hakim oluyordu. Venedik, Ceneviz ve Bizans için hem ticarî ve hem askerî bir imkân olan İstanbul Boğazı artık bu andan itibaren Türklerin ebedî kontrolüne geçmiş oluyordu.

O günden bu yana Boğazların Türklerden, Türklerin mutlak hakimiyetinden alınması için hristiyan devletler gayretler göstermişlerdir.

Ne acıdır ki, 1800 lerden sonra Boğazlar ve Akdeniz, Osmanlı hakimiyetinden ayrılmaya başlamıştır. Fransa İngiltere ve Rusya gibi düşman milletler Akdeniz'de menfaat sahibi olmuşlar, bunu devam ettire bilmek için de devletimizi devamlı tazyik etmişlerdir.

Rusların Boğazlara inmesi, 1833 te imzalanan Hünkâr İskeley antlaşması ile mümkün olmuştur. Fakat Rusların Akdeniz'de görülmesi İngiltere'yi telaşa düşürmüştür ve denizlerdeki emniyetlerini kuvvetlendirme için Aden'i işgal etmiştir. Bu suretle Kızıl Denize hakim olmuş ve Güney Afrika yolunun emniyetini sağlamıştır. Aşağıdaki ifadeler, İngiltere'nin Akdeniz üzerindeki hassasiyetini gösterir.

«Hint yolunun hayatî emniyette sayan İngiltere, bu yolu tehdit edebilecek siyasi ve askerî olayları büyük hassasiyetle takipte kusur etmemektedir.» (2)

Akdenizdeki menfaat kavgası İngiltere tarafından devamlı surette takip edilmiştir.

«1877 Nisanında Rus ordusu İstanbul'a doğru harekete geçince, İngiliz donanması Türk sularına girmiştir. Böylece İngiltere bir kere daha Hint yolunun emniyeti bakımından hassasiyetini göstermiştir. Osmanlı hükûmetinin rızası ile Kıbrıs'

işgal etmiştir. 1878 Berlin Kongresi ile Kıbrıs İngilizlere terkedilmiştir. Bu suretle İngiltere, İskenderiye yolunu Ruslara karşı emniyet altına almış oldu...» (3)

Sormak gerekir. Ruslara karşı Hint yolunun emniyeti için İngiltere tarafından geçici bir üs olarak kullanılan Kıbrıs, acaba şimdi kimin emniyetini garanti ediyor.

İsrail'i ve İsrail'in güvenliğini emniyet altına almak için İstanbul Boğazının bir komisyona devredilmesini isteyen Fransız ekonomî uzmanı, İstanbul'u da Kıbrıs'ın durumuna getirmek için ne harekete geçmiştir, acaba?...

LOZAN'DA BOĞAZLAR MESELESİ

1923 Lozan konferansı sırasında, Boğazların durumunu tesbit için bir Boğazlar Sözleşmesi hazırlanmıştır. Bu sözleşmede temsilci bulunduran devletlerin Boğazlar hakkındaki niyetleri şöyle idi.

4 Aralık 1922 Pazartesi oturumunda konuşan Rus temsilcisi fikirlerini şöyle açıklamıştı: «Sovyet Federasyonunun ekonomik hayatı için Boğazların özel önemi üzerinde, Rus Hükûmetiyle müttefikleri bir defa daha ısrar etmek zorundadırlar... Ön görmekte olduğumuz çözüm, savunma bakımından da Rusya ile müttefiklerinin en basit hayatî çıkarlarının sağlanmasında düşünülmeleri mümkün tek garantidir.» (4)

Aynı oturumda Romanya ve Bulgaristan da Boğazların kendileri için hayatî ehemmiyette olduğunu bildirerek beynelmîl bir komisyon teklifinde bulunmuşlardır.

Müttefik kuvvetler ise Lord Gürzon'un ağzından sunları söylemekte idir.

«Şimdi müttefiklerin tekliflerini ana çizgileriyle açıklayacağız. Bu teklifler iki bölüme ayrılmaktadır. 1 — Ticaret gemileriyle savaş gemilerinin Boğazlardan geçişinin düzenlenmesi. 2 — Boğazların kıyılarında askerlikten arındırılmış bölgeler kurulması...» (5)

Amerika ise, Karadenizin ve Boğazların silâhsızlandırılmasını serbestliğin çaresi olarak düşünüyor, fakat kendi emniyeti için de savaş gemilerinin barışçı seferlerini sürdürmezlerse tatmin olamayacaklarını bildiriyordu.

Lozan konferansındaki Boğazlar sözleşmesinde getirilen hükümlerin dünya siyasi şartları içinde Türkiye'nin güvenliği ile bağdaşamayacağı belli idi. Bundan başka bu sözleşme ile kurulan milletlerarası komisyon da Türkiyenin egemenliğini sınırlı-

— Beyinlerini beynelmîl yahudiliğinin politikasının doldurduğu bu üç adam, milletler ve vatanlar üzerinde, babalarının çiftliği gibi tasarrufta bulunmayı hayal etmişlerdi. 1945 Yalta konferansının bu üç meşhur politikacısı, Boğazlarımız üzerine de keyiflerince söz söylemek istemişlerdi. Düşünemedikleri şey, milletimizin kansız vatan vermeyeceği idi. Resim soldan sağa: Çörçil, Rusvelt ve Stalin'i gösteriyor.

yordu... (6)

Nitekim bu sözleşmenin aleyhteki durumu kısa zamanda anlaşılmiş ve 1936 yılında Montrö antlaşması ile kısmen Boğazlarda Hakimiyetli tesis etmişlerdir.

Ne var ki, bu da şimdi bize çok görülmekte ve Boğazların kontrolü tekrar beynelmîl bir komisyona devredilmek istenmektedir. Hem de İsrail'in güvenliği için devredilmek istenmektedir...

Aynı teklif 1945 lerde söylenmiş ve fakat o zaman itibar görmemiştir. Bu hususu o zamanki siyasi yazarlar tenkit etmişler ve komisyon fikrinin Türkiye'nin güvenliğini aleyhinde olacağını söylemişlerdi.

«Boğazlara bir milletlerarası su yolu statüsü verilecek olursa, bu yolun iki tarafında geniş bir alan silâhsızlandırmak gerekeceğini, bunun ise Türkiye'nin savunulmasını çok güçleştireceğini bildirmeleri üzerine...» (7)

Yukarıdaki ifadelerin doğruluğu yanında, aksi bir davranışın ihanet olduğu da açıktır.

NETİCE

Dünya politika muvazenesi sene ler geçtikçe değişmekte ve milletler yeni yeni statüler içine dahil olmak tadırlar. Boğazlar meselesinde de böyledir. Nasıl, Lozan'daki Boğazlar sözleşmesi değişen dünya şartları içinde aleyhimize ve millî güvenliğimize aykırı bulunduğu için 1936 Montrö sözleşmesi ile iptal edilmiştir. Montrö sözleşmesi de değişen dünya şartları içinde yeniden gözden geçirilmelidir. Yunanistan'ın tepeden tırnağa silâhlандığı, Rusya'nın Boğazlar hakkındaki isteklerinin tek rari olduğu ve İsrail'in Ortadoğu'ya tam bir yerleşme plânını uyguladığı şu günlerde, Boğazlar üzerindeki oyunların farkına varılmalıdır. Fatih in ve Yıldırım'ın Boğazları kontrol ve millî güvenliğimizi muhafaza hususundaki hassasiyetlerine sahip çıkmalıyız. Boğazlar tarafsızlık adı altında da olsa hiçbir komisyona ya da devlete üs olarak devredilemez.

Harp tarihinden ve dünya politikasından mahrum olmadığımızı aksi ne millî menfaatlerimize son derece bağlı bulunduğumuzu yahudi şefleri bilmelidirler.

(1) Yeni Gazete 20.6.1971

(2) Münakalat notları, Sh: 36

(3) Aynı kitap, sh: 44

(4) Lozan Barış Konferansı, Belgeler, Tutanaklar, sh: 132

(5) Aynı kitap, sh: 144

(6) Olaylarla Türk dış politikası, sh. 130

(7) Aynı kitap, sh: 212.

Marxist-Leninist Olmakta Suçtur

Emniyet Sandığı Beşiktaş Şubasını soyamak isterken yakalanan üç öğrencinin duruşmalarına 25 Haziran Cuma günü başlanmıştır. Savcı iddianamede Dev-Genç'in gayesinin iktisadi ve sosyal nizamları devirmek suretiyle siyasi iktidarı ele geçirmek olduğunu belirterek şöyle demiştir:

«Gerek Dev-Genç örgütünün yapı ve amacının, gerekse Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın ideolojisini kaydetmenin lüzumu vardır.

«Dev-Genç'in Milli Demokratik Devrim stratejisinin gençliğe Marksist-Leninist bilinç verme ve örgütlenme, şehir çeteciliği yapma ve sonra proleterya öncülüğünde köylüyü temel güç olarak kırsal bölgelerden hareketle büyük şehirlerin kuşatılması ve dolayısıyla uzun bir halk savaşı sonunda memleketin iktisadi ve sosyal temel nizamlarını devirmek suretiyle siyasi iktidarı ele geçirmek olduğu bu örgütün «İleri», «Gerçek Kurtuluş» gibi yayın organları ile, daha önemlisi banka soyamak, adam kaçırmak gibi kamu oyunca malum, artık kesinleşmiş eylemleri sabittir.

Öte yandan, esasen Marksist-Leninist prensiplere bağlı ve kaldı ki mahkum bir komünist olan Doktor Hikmet Kıvılcımlı ve çevresinin Dev-Genç tarafından destek gördüğü kaydedilirse, teoride ufak bir farklılaşma olsa bile esasta ve amaçta tam bir beraberlik vardır.

O halde Dev-Genç'in ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın ekolünün T.C.K.nun 141. maddesinde sözü edilen cemiyet yapısında ve niteliğinde olduğunu kabul etmek zorunluluğu vardır. Bu itibarla ifade ve beyanlarında ideolojilerini ve bunlara mensubiyetlerini belirten her üç sanığın, yukarıda izah edilen bu tip cemiyetlere fiilen girdikleri ve eylemlerde bulundukları kanısına varılmıştır.»

Askeri Savcı Kıdemli Binbaşı Sayın Doğan Dülgergil tarafından hazırlanan bu iddianamede gerçekten çok önemli bir hususa temas edilmiştir.

Dev-Genç bugüne kadar uygulamaya çalıştığı «Milli Demokratik Devrim» stratejisi ile Marksist-Leninist felsefeye uygun olarak devleti yıkmak hedefinde elinden gelen bütün gayreti sarfetmiştir.

Marksist-Leninist felsefeyi kabullenen fert zaten otomatikman ihtilalciliği kabullenmiş demektir. Çünkü Marksist dialektik bunu emreder. Lenin «Devlet ve İhtilâl» isimli kitabında aynı şeyleri söylemiştir: «Önemli olan hükümeti değiştirmek, değil, devleti yıkmaktır.» Devleti yıkmak ise yine Lenin'in ifadesiyle «Ancak ihtilâl» başarılabilir.

Türkiye'de Marksist-Leninist eylemi sürdürerek devleti yıkmak isteyen tek teşkilât Dev-Genç değildir. Bütün faaliyetleri ve yayınlarıyla DİSK, TÖS, ve TİP gibi teşkilâtlarda Dev-Genç ile aynı paralelde olduklarını göstermişlerdir. Mesela Dev-Güç bunun en açık örneğidir. Hepsisi son noktada ihtilâli yapacaklarını âlenen ilân etmekle beraber aralarındaki yegâne ihtilâl ihtilâlin yapılacağı andır.

Strateji tartışmalarının ve menfaat kavgalarının birbirinden ayrıldığı bu kuruluşların devleti yıkma noktasındaki kanaatleri dolayısıyla aynı sorumluluğu taşıdıkları şüphesizdir.

Son zamanlarda TÖS ve Dev-Genç'in birçok vilayetlerde binalarını dahi birleştirdiklerini DİSK'in 16 Haziran hadiselerinde ortaya koyduğu gerçekler ve TİP'in bu teşkilâtların bütün faaliyetlerinin himayeciliğini politika sahasında yaptığı gözönüne getirilirse sayın savcının iddianamesinde ileri sürülen hususların bu teşkilâtlar içinde geçerli olması gerekmez mi?

İkili Görüşmelerin Sonu Nereye Varacak?

Geride bıraktığımız haftalar içinde Kıbrıs konusunda yeni dedikodulara şahit olduk. Bir taraftan Atina Türkiye'nin tekliflerini görüşüp fikirlerini açıklarken, diğer yandan da Lefkoşe Rum basınında entresan ve mesnetsiz haberler yayınlandı. Bu arada AP ajansı da Kıbrıs Rum basınından naklen verdiği bir haberinde «Yunan Cuntası'nın Enosis'ten vazgeçerek Türk te zini kabul ettiğini» ifade etmiştir.

AP Ajansına ve Kıbrıs Rum basınına göre Atina Enosis'ten çoktan vazgeçmiştir. Rumlara ait «Patris» gazetesi de Türk ve Yunan hükümetleri tarafından hazırlanan bir çözüm plânının Makarios'a teklif edildiğini ancak bunun Makarios tarafından muhalefetle karşılandığını yazmıştır.

AKEL'İN TUTUMU

Kıbrıs Komünist Partisi (AKEL)de bu arada yeni oyunlar tezgâhlamaktadır. AKEL'in iddialarına göre Atina cuntası ile Makarios'un arası açılmıştır. Ve cunta Makarios'u devirerek yeni bir yönetim kurmak için plânlar hazırlamaktadır. Aynı komünist çevreler, askeri cuntanın, NATO Bakanlar Konseyi toplantısında alınan kararları tatbik hususunda da Makarios'a baskı yaptığını iddia etmektedirler. Adadaki komünistleri destekleyen Rum basını da aynı iddiaları sürdürmektedir.

Ancak Atina'nın itirafları bu iddiaları teyid yerine tekzip etmekte ve gerçekleri ortaya sermektedir. Adadaki bu iddialar o kadar yoğunlaşmıştır ki, bazı Rum liderleri bile böyle bir vehme kapılmışlardır.

Bundan dolayı Atina iddiaları yalanlamak zorunda kalmıştır. Bu yalanlamaya göre: «Yunan hükümeti Makarios'u devirmek için bir plân hazırlamamıştır. Böyle bir şeye tevessül etmez. Öte yandan Nato tarafından hazırlanan bir plân da yoktur. Ve bunlar havalı mahsulüdür.»

MOSKOVA'NIN İKİ YÜZÜ

Kıbrıs konusunda öteden beri adice bir siyaset takibeden Rusya son davranışıyla samimiyetsizliğini bir daha ortaya koymuştur. Bilindiği gibi bundan bir müddet önce kasaba papazı Makarios Moskova'ya resmî bir ziyarette bulunmuştu. Makarios'un bu ziyareti Afrika seyahatinden

sonra Moskova'nın da reyini son bir daha almak ve tamamen kendine bağlamaktı. Ni tekim Makarios bu teşebbüsünde başarılı görünüyor. Zira Makarios daha Moskova'dan dönmeden Rum liderlerinin tehditlerine ve yayınlanan ortak bildirinin ifadelerine bakılırsa Makarios Moskova'ya her dediğini kabul ettirmiştir. Ortak bildiride, «Kıbrıs halkı», «mutlak egemenlik» «birlik ve toprak bütünlüğü» gibi terimler kullanılmıştır. Oysa bu terimler Rum yönetiminin terimleridir. Öte yandan aynı bildiride Sovyet Rusya Kıbrıs'a karşı herhangi bir müdahaleye karşı olduğunu ve adadaki yabancı kuvvetlerin çekilmesi lâzım geldiğini belirtmiştir. Bu noktada kastedilen esas müdahale Türkiye'nin müdahalesi olup kuvvetler de adadaki Türk kuvvetle-

— Kıbrıs'ta binlerce kardeşimizin katili kanlı papaz ruhani yönden Fener Patriği Athenagoras'a bağlı olduğuna göre ve Heybeliada yetiştirmesi olduğuna göre, gehit kardeşlerimizden, patrikle, papaz mektebi de mesul değil midir? Papaz mektebinde «Makarios'un hareketlerini tasvip ediyor musunuz» diye bir anket yapmak son derece enteresan neticeler verecektir, zan ediyorum.

ridir. Bu ifadeler ise 1960 Londra - Zürih andlaşmalarının prensiplerine tamamen aykırıdır.

Bu açık tehdidi yerinde tesbit eden hariciyemiz büyükelçilik kanalıyla Moskova'yı uyarmış, Moskova hükümeti de sahtekârlığını bir defa daha ortaya koyarak ağız değiştirmiştir. Bu, Rusva'nın ne ilk ne de son samimiyetsizliğidir.

NETİCE: ATINA ENOSİSTEN

VAZGEÇMEZ

Moskova'nın bu iki yüzlü tutumundan cesaret bulan Makarios daha Lefkoşe'ye varır varmaz şöyle demiştir: «Rus tutumu daha açık bir hal almıştır. (Yani Rumlar lehinde) Bundan sonra Türkiye'ye, Kıbrıs'ın geleceği hakkında hiç bir söz hakkı tanımavacağız.»

Dışişleri Bakanı Kiprianu ise «Kıbrıs meselesinin katıyen Türkiye'nin millî davası olamayacağını» ima ederken, Klerides de «Kıbrıs meselesi yeni bir gerginlik devresine girmektedir» demiştir.

Bütün bunlardan çıkan netice şudur: Atina asla Enosis'ten vazgeçmez! Enosis Yunanistan'ın Kıbrıs meselesindeki nihaî hedefidir. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda bu prensibin gözönüne getirilmesi ve idarei maslahatçı bir Kıbrıs politikası yerine millî ve haysiyetli bir politika izlenmesi gerekir.

Hariciyemizden beklenen budur. Hem bu toplumlararası görüşmeler diye yıllardır sürdürülen toplantıların artık suyu çıkmıştır. Bunca zamandır, ne görüşülür, bilinmez. Fakat bu zaman içinde, Makarios'un pekçok şeyi kendi lehine çevirdiği bir realitedir. Günden güne azalan Türk nüfusunun sebebi nedir? Rumlara hergün biraz daha silâhlanmasını önleyecek ne gibi tedbir vardır? Sunu unutmamak gerekir ki, silâh, nüfus ve mevki avantajına sahip bir topluluk, devamlı bir mücadelede daha kazançlı çıkacaktır. Makarios, zaman kazanma politikasında muvaffak oluyor.

Mesele çözüm yoluna kısa zamanda kavuşturulmalıdır. Zira, günden güne nüfus oranı azalan Türkler birgün tükeniverirse neticenin fecaatı anlaşılır ama geç...

(Geçen Sayıdan Devam)

b) Bir hadis-i kudside Allah (C.C.) şöyle buyurmuştur: «Bir kul, farz kıldığı şeyleri yerine getirdiği gibi başka hiç bir şeyle bana yakın olamaz. Kul (farzlardan sonra) nafilerle de bana yaklaşıp. Ta ki, ben de o kulu severim. Ben kulumu sevince de o kul için işiten kulak, gören göz, konuşan dil, anlayan kalb, tutan el ve yürüyen ayak olurum. Kulum benimle işitir, benimle görür, benim vasıtamla konuşur, benimle yürür.» (29)

Bu haber gösteriyor ki, böyle kulların kulaklarında, gözlerinde, dillerinde ve diğer azalarında Allah (C.C.) dan gayrisi için nasip yoktur. Her şeyi Allah için dinler, Allah için görür, Allah için yürür ve Allah için tutar, demektir.

Bu kudsi hadisin te'vilinde Şeyhülislâm Ahmed İbnü Yahyâ İbni Muhammed şöyle der:

«Kul, bütün varlığıyla Allah (C.C.)'a yönelir. Kulun kulakları, ancak Allah'ın razı olacağı şeyleri dinler. Gözü ancak Allah'ın emrettiği şeyleri görür. Hülâsa, kulun bütün azaları ancak Allah'ın yolunda ve Allah rızası için hareket eder. Kulun bütün azaları Hak için ve Hak ile amel eder.» (30)

İşte bu makam, bir yılanın veya bir aslanın bir insana bo-vun eğmesinden yahut bir insana hiç yoktan çeşitli, nimetlerin verilmesinden daha şerefli. Allah (C.C.) bir kulunu, rahmetiyle böyle yüksek bir dereceye ulaştırınca, hangi şey, bu kula Allah (C.C.) tarafından harikulâde kerâmetlerin ihsan edilmesine mâni olabilir?

c) Süphe yok ki, bütün fiillerde hâkim olan kuvvet ruhdur, beden değildir. Allah (C.C.)'ı bilmek de ruh iledir. Bunun içindir ki, gavs âlemini (Allah'ın bildirdiği kadariyle) bilenlerin kalbi kuvvetli olur. Bu sebepten, pek çok insanın beraberce kaldıramavacakları Hayber kalesinin kapısını tek başına kaldırıp kâfirlerin suratına fırlatan Hz. Ali (R.A.); «Hayber'in kapısını

bedenî kuvvetimle değil, ancak, Rabbanî kuvvetle söküp attım» demiştir.

Müfessirlerin izahlarına göre; o anda Hz. Ali'nin nazarı cese-âleminde ayrılmış, kibriyâ âleminin nurlarıyla melekler parıldamış, Hz. Ali - , kuvvet kazanmış ve başkalarının güç yeti-meyeceği şeyi gücü yetmiştir.

Bunun gibi, bir kul Allah'a ibadet ve taat üzere devam edin-ce, Allahü Teâlâ'nın, «onun işiten kulağı, gören gözü olurum» bu-yurarak taltif ettiği makamlara çıkar. Allah(C.C.) ın celal nur-ları onun için kulak olunca, o kul,yakını da uzağı da işitir. Bu nur, o kul için, göz olunca yakını da uzağı da görür. El olunca, zor ve kolay olan şeylerde tasarruf yapabilir. (31)

HARİKULADELİKLER :

Harikalar âdetlere ve tabiat kanunlarına muhalif, tabiat ve beşer gücünün üstünde meydana gelen hallerdir.

Harikalar altı kısımdır:

- 1— Mucize, 2— Kerâmet, 3— İrhâsat, 4— Meûnet, 5— İhânet, 6— İstidrac.

MUCİZE :

Mucize lügatte, «âciz» ve «kudretsiz kılmak» manalarına ge-lir.

İslâm ıstılâhında ise; Allahü Teâlânın, peygamberliği ilân eden peygamberlerine, onları dâvalarında doğru çıkarmak için göstermiş olduğu tabiat üstü hallerdir.

Peygamberlerin mucizeleri geçerli olan âdetlere ve tabiat kanunlarına muhalif olmakla beraber, aslında, olması mümkün olan şeylerdir. Peygamberlerin gönderilmesi ilâhî hikmet icabı olduğu gibi, bu zatların mucizelerle te'yidi de, ilâhî bir hikmet neticesidir.

(29) Hadis-i Kudsi.

(31) Tefsirü Kebir, C.V. s. 687-688.

(Devamı Var)

(Geçen Sayıdan Devam)

Alkol sadece adam öldürmenin değil, ölümle neticelenen ka-zaların, birden ölümlerin, az - çok esrarlı intiharların da sebe-bidir. Bugün birçok trafik kazaları alkol yüzünden meydana gel-diği bilinmektedir. Bu oran % 60 — 70'e kadar yükselmiştir (11)

Alkol ve insanın ideolojik yapısı bölümünde dikkatin, ha-diseleri tesbitin, muhakemenin zayıfladığını söylemiştik. Bu du-rum meslekî sahada vahim şekilde kendini gösterir. İş verimi düşer. Sahsin iş kapasitesi ve iş gücü azalır. Sözümüzü ilmi bir tesbitle değerlendirelim: «Alkol sarfının ekonomi bakımından tetkikinde görülür ki, bu hususta milyonlar harcanmaktadır. İs-vicre'de senede 2 milyar İsvicre francı, Almanya'da senede 4 milyar mark, alkollü içkilere sarf edilmiştir. Bundan başka alko-lizme uğradıkları için çalışmayan ve hattâ hastanelere kapan-mak zorunda kalanların mucip oldukları zarar da bir hayli fazla-dır. İstatistikler gösteriyor ki, akıl hastanelerine girmeye mecbur olan alkoliklerin nisbeti bir haylidir. 1922 senesinde Viyana'da bu nisbet % 15,8, Münih'de % 4,4, Breslav'da % 31,7, Konigs-berg'de % 12,4, Innsbruck'da % 5,1 bulunmuştur. Bizim klini-ğin senelik istatistikinde % 4,8 bulunmuştur. Memleketimizde alkol psikozlarına (deliliklerine) Avrupa'ya göre daha az rastlan-maktadır...» (12)

Ellî sene önce tesbit edilen rakamlar bunlar. Gün geçtikçe yayılan alkollizmin ve sol ideolojilerin bataklığındaki cemiyetle-rin durumu ise facia kelimesiyle bile zor anlatılır. Sol ideolojiler çok acemi ideolojiler olduğu gibi, onlara inananlar da pek zaval-lıdır. Hem istihsalın artmasını isterler, ekonomik yapı düzelin-ce, cemiyette bütün sıkıntıların kalkacağını sövlerler, hem de ekonomiyi, iş verimini batıran alkol v.s. gibi zararlı maddelerin yayılmasını temin ederler. Bu durum sol ideolojilerin bünvesin-den doğan zarurettir. Binaenaleyh sol ideolojiler bütün dünya-ya hâkim olsalar bile; bünve zaafılarından dolayı insan varadılı-sına, eşvanın kanununa aykırı hareket ettiklerinden, gayri ilmi olduklarından bizzat huzursuzluk kaynağı olurlar. Bövlece bu-hran devam eder. Fert ve cemiyetteki buhranı devam ettiren gay-ri ilmi olan, Hak'ka dayanmayan ideolojiler gerçek gerici sapık fikirlerdir.

Yukarıdaki aynı vesikamın devamında şöyle demektedir: «Kadın — erkek bakımından 13 sene zarfında hiç kadın alkol psikozu kliniğimize girmemiştir. Bu nisbet Almanya'da 10 — 4, İngiltere'de 4 — 2, Fransa'da 3 — 4, İsvicre'de 5 — 1, İtalya'da 10 — 1'dir...» Görüldüğü gibi, sol ideolojilerin tatbik edildiği

millet bünyesini
cürüten zehir

ALKOL

memleketlerde kadınlar arasında bile alkol psikozlarına rastlan-maktadır. Bizim memleketimizde alkol psikozuna bilhassa kadın-lar arasında az rastlanması, milletin ideolojisine bağlılığından-dır. O ideoloji ki, 300 seneden beri iç ve dış millet düşmanları-nın ideolojik taarruzuna uğramış, kısmî olarak tasfiye edilmiş, gayri resmî hale getirilmiş olmasına rağmen... Yukarıdaki vesi-kamın tetkikinden çıkan netice şudur:

Demek ki, millet ideolojisine bağlı kadınlarımızın yaşayışı medenîdir, ilmidir. Millet ideolojisine bağlı olmayan kandırıl-mış zavallı kadınlar ile Avrupalı kadınların yaşayışı ise gayri il-midir. Gayri ilmiliğe düşen her yaşayış şekli ise; yaşayış şekli ne olursa olsun, gerici ve yobazca bir yaşayış şeklidir. Hak'kın ve ilmin ışığında bu böyledir. Aksini isbat mümkün değildir.

Alkolikte teessüriyetin körlenmesi, aile duygusunu ve şeref hissini yok eder. Gene alkoliklerde görülen aşırı derecedeki kısı-kançlık hezeyanları ailede huzuru kaldırır. Burada kısıkançlık if-rata varmıştır. Sahsin ruhi yapısındaki bu ifrat derecesindeki bo-zukluk, helâya giden eşlerinin tenasül uzuvlarını kontrol edecek kadar anormal hareketlerin sebebi olur. Bütün bunların sonucu cemiyetin temel taşı olan aile nizamı yıkılır.

İncelememizin alkol ve cemiyet bölümünü bitirirken aşı-ğdaki ifadelerle dikkat edip, üzerinde inceden inceye düşünme-miz lâzımdır. «Bütün dünya istatistikleri göstermekte ve bütün hekimler ve hâkimler, sosyologlar şu noktada ittifak etmekte-dir: Halkın rahatını kaçıran, fenahklar yaratan, yuvalar yıkan, canlar kıyan, en büyük âmil ALKOL BELASIDIR...» (13)

Yalnız şu ifadelerden, millet düşmanlarının içki üzerinde bu kadar durmalarının ve her köşeye bir meyhane açtırıp, ondan sonra da alkolle göstermelik mücadelenin ne kadar mânâsız ol-duğu anlaşılabılır. Alkol, bir cemiyette veba salgınının yapama-dığını yapar. Hem de nesilden nesile intikâl ettirerek.

(11) Adli Tıp: Prof. Dr. Behçet Tahsin Kamay. Shf. 276.

(12) Psikiatri: Ord. Prof. Dr. İhsan Şükrü Aksel Shf. 87.

(Devamı 13'te)

Millî Serveti Kemiren

(Baştarafı 9'da)

lerde bulunmak Türkiye'nin dış ticareti bakımından hayati bir ehemmiyet arz etmektedir. Buna paralel olarak ihracatı teşvik ve ithalatı kontrolde daha başarılı usûller bulunmalıdır.

6. Türkiye ekonomisinin temeli olan ziraat bugün teknik imkânsızlıklar ve erozyon gübre, zirai ilaç

ve makinalaşmanın kıfayetsizliği, kredi darlığı sebebiyle bakımsız ve zor şartlar altında bulunmaktadır. Kalkınmanın temelini teşkil edecek ziraat kesiminde devletin geniş çapta yatırımlara girişmesi, hizmetini arttırması, Türkiye'nin uzun vadeli kalkınması ve sanayileşmesinin belki tek şartı bulunmaktadır.

NETİCE

Türkiye'nin yeraltı ve yerüstü zenginlikleri 70 milyon insanı, en geniş imkânlar içinde barındırabilecek genişliktedir. Ancak bu, zenginliklerimizin değerlendirilmesine bağlıdır. Dünyanın ender memleketinde bulunan, zengin sanayi hammaddelerine sahip olan Türkiye'nin ağır sanayiini kuramamış olması, gelişmiş ülkelere hammadde deposu ve satış pazarı olarak kullanılması tarihin bir cilvesi değildir. Topyekûn ve sınırsız harp prensiplerine göre yürütülen düşman taarruzlarının iktisadî plânda meydana getirdiği tahribatın tezahürüdür.

Biz inanıyoruz ki; üç kıtada at koşturmuş, büyük devletler kurmuş, medeniyetler parlatmış, ilim ve irfanda örnekler vermiş Türk milleti, kudretli bir millî sanayi, güçlü bir ağır harp sanayiini kurarak, varlığını bütün dünyaya kabul ettirecektir. Türkiye mutlaka kendi kendine yeten, topunu, tüfeğini, tankını, uçağını, lokomotifini yapan; Avrupa ve Amerika'ya muhtaç olmayan; bütün geri kalmış devletlerin kalkınma hamlelerinde örnek bir devlet haline gelecektir. Zor şartlar altında bulunsa da, bütün düşmanlar, içimizdeki ajanları ve kumpanyaları istemese de bu ideal gerçekleşecektir.

Damat Bey Ve

(Baştarafı 14'de)

kabul ettirir. Biliyoruz ki, bay damat, İslâma ve Türk töresine barışmaz bir düşmandır. İyi, o da bay Tevfik Fikret gibi vicdan ve kültürüne tebdil-i tebaiyet ettirmiş olsun. Ama insan hayran olduğu Batıda Kant gibi bir vazife ve ahlâk anlayışını belirten filozofu okumamış mıdır? Birakın Kant'ı, hiç olmazsa pek popüler Sartr'ın yazarın mesuliyeti hakkındaki sözlerinden de mi bihaber? Şurası kesindir ki, bir yazarın bilerek veya bilmeyerek, okuyucularını iğfale yönelmesi, zamanımızın en iğrenç hareketlerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Komünizm, sosyalizm gibi sosyal cereyanlar ve sosyal olaylar hakkında sadece zamanın modasına, Bukelemon gibi uymaktan başka mahareti olmayan garaskâr adamların, Türk Milletinin hayati problemleri hakkında kalem oynatmasına sadece gülünür. Böyle entipüftün lâflarla vazife yaptığına inanmak için, insanın ancak bay Tokervari bir kafaya sahip olması gerekir.

Bir adamın 10 sene evvel yazdıklarını, hadiseler hemen tekzip etmiş ise, namuslu bir adam için, yazarlık (1) hayatına kendi eliyle son ver-

CHP'ye iktidar yolunu açacak gibi gözükene her akımı alkışlamak iğrenç oyunudur.

millet bünyesini
çürüten zehir

ALKOL

(Baştarafı 12'de)

● EMPERYALİSTLERİN BAZI İTİRAZLARI:

Şimdi bazı cahillerin içki hususundaki itirazlarını inceleyelim. Böyle mantıksız buluşların gerek ilim karşısında tutunmalarına imkân yoktur. Zira güneş çıkınca yarasalar kovuşa girmeye mecburdur.

Gerçek emperyalistlerin ve gericilerin itirazlarına veya kendilerini meşru gösterme bahanelerine vereceğimiz cevaplar kendi fikrimizden ziyade ilmi esaslara dayalı olacaktır. Sırasıyla inceleyelim:

● İçerisinde alkolü az olan bira v.s. gibi içkiler içilirse zararlı değil midir? Veya aperatif içkiler akşamları içilirse insan vücudu zarar görür mü, görmez mi?

«Bazıları, içerisinde alkolü az olan içkilerden zarar gelmez diye bol bol içer, yahut kalp ve damar hastalıklarına faydalı olumuş diye teskin alkolü içkilere başlar.»

«Alkolün zerresi bile zararlıdır. Kanın bir santimetre kübünde yani bir gramında alkolün bir miligramı, yani 1 gramın binde biri kadar küçük miktarı bulunursa o insanda alkol zehirlenmesinin bütün belirtileri gözükür. Sayet bu miktar 4 — 5 miligram kadar yükselirse zehirlenme şiddetlenir. İçen komaya girer ve belki de bu halden kurtulamayarak ölür.»

«Demek ki alkolün bir zerresi bile zehirdir. Ve insan sağlığına büyük zararlar yapar.»

«Alkol insan vücudunun her tarafına zararlıdır. Fakat en çok beyne dokunur.» (14)

Şimdi akşamları aperatif olarak bir - iki tek atarsak birşey olmaz diyenlerin durumlarını ilmi açıdan inceleyelim:

«İstihlâke arz edilmiş olan alkoller ve rakılar hiçbir zaman kimyevî bakımdan saf değildirler. Bunların içinde zehirleme has-saları alkol ve etanolünkinden yüksek olan birtakım maddeler vardır. Bununla beraber şarap alkolü veya ethanol maddeleri, keyfiyet bakımından olmasa bile kemiyet bakımından akut (ani) zehirlenmelerin başlıca âmili olmaktadır.»

(13) ADLİ TIP: Prof. Dr. Bîçet Tahsin Kamay Şhf. 275

(14) UYUŞTURUCU V6 KEYİF VERİCİ ZEHİRLER

(Devamı Var)

SUÇSUZ OLANIN

(Baştarafı 5'te)

vin edildiğini, fakat daha sonra çevrede sol propaganda yaptıkları için işten atıldıklarını anlattıktan sonra İstanbul'a geldiğini ve Sarp Kuray vasıtası ile Muzaffer Yılmaz'la tanıştığını, Hikmet Kıvılcımlı ile Ankara da Otel Apaydın'da münasebet kurduğunu belirtmiş ve şöyle demiştir: «Gizli Cunta kurulacaktı. Bu cunta vasıtasıyla plânlar uygulanacaktı. Ankara'nın belirli yerlerine uçakla bomba atılacak ve aynı anda radyo evi kuşatılacaktı. Ancak bu sırada elimizdeki programları tamamlamamıştık. Gölek trafo merkezini hava ya uçurulmasını, İstanbul'da Hüseyin Atalay, Atilla Sarp ve diğer arkadaşlarla ben plânladım. «Hasan Çetin daha sonra, Harbokulundan ayrı lıp, Sarp Kurayla tanıştığı, Muzaffer Yılmaz'la soygun plânlayıp tegebbüs ettiklerini, teferruatıyla anlatmıştır. Soydukları paraları nasıl paylaştıklarını, polis şeflerine ne kadar para verdiklerini de anlatmıştır.

● SARP KURAY

Sarp Kuray da ifadesinde Deniz Harbokulundan ayrıldıktan sonraki hayatını anlatmış, «Göksenin» olayın dakik tesirlerini, 69 subay olayındaki faaliyetlerini ve soygunlarda yaptıklarını belirtmiştir. TRT ile olan münasebetlerini, Ekrem Acunerle ilişkisini ifade etmiştir.

Sarp Kuray'ın da ifadesi okunduktan sonra Ekrem Acuner konuşmuş ve isnatları reddetmiştir. Komisyon üyelerinden bazılarının da konuşmasından sonra oylamaya geçilmiş, 5 oya karşı 8 oyla Ekrem Acuner'in do-

kunulmazlığı kaldırılmıştır.

Toplantılar esnasında, CHP li üyelerin, dokunulmazlığın kalkmaması için gösterdiği çaba bilhassa dikkati çekmiştir. Acuner'in de yapılan suçlamalara karşı kendisini savunmak için adaletin huzuruna kendiliğinden çıkacağı yerde, direnmesi ve dokunulmazlığının kalkmaması için çalışması, hele eski bir Başbakanın he sap vermesini savunan Mucib Ataklı'nın direnmesi garip karşılanmıştır.

Siyasi hayatımız, o hale gelmiştir ki, sanki bütün meclis üyelerinin hakkında soruşturma yapmanın gerekliliği gibi bir fikir efkârı umumi yede yerleşmeye başlamıştır. Ve işin acı tarafı çeşitli suçlarla itham edilenlerin soruşturmadan kaçmalarıdır. Demirel Komisyonu, Demirel hakkındaki soruşturmayı radd ediyor sanki böylece Demirel'i şaibeden kurtaracakmış gibi. Halbuki bu şekilde, itham edilen daha çok şaibe altında bulunmaktadır. Bir Ekrem Acuner adaletten kaçmaya çalışıyor. Ne olacak bunun sonu? Sanki adaletten kaçmak suçsuzluğunuzu mu ispatlayacak?

Haftanın hadiselerinin seyrini böylece anlattıktan sonra bir hususu ilâve etmek istiyoruz. Bilindiği gibi son aylar içerisinde «TIR» kamyonlarının silâh kaçakçılığına ismi karışmıştır. TIR KAMYONLARININ sahibi Numan Esin'dir. Acaba Ekrem Acuner ile Numan Esin arasında bir ilişki var mıdır? Ekrem Acuner'in bir nakliyat şirketi var mıdır? Ve bu nakliyat şirketinin «TIR Kamyonları» ile ilişkisi var mıdır. Düşünülecek bir konudur.

İftiralar ve Cevaplar

Damat Bey Ve Sosyalizm

4

VATAN HAINLERİNİ ALKIŞLAMAK MAZUR GÖSTERİLEMEZ

Komünizm, yani en belirgin vasfıyla, vatan ihanetini, mazur gösterecek hiçbir şey yoktur. Vatan, kaprislerin ve siyasî yatırımların kumar masası değildir. Bu zihniyet Türkiye'nin başına belâ olmuş, en tehlikeli musibettir. Dün hilâfeti öger, yarın yerin dibine çalar; birgün M.B.K.'ne ve Gürsel'e «emrindeyiz» der, ertesi gün (askerleri kastederek) «Bunlar gitmesini bilmezler» der. Ve damat bey de, büyük bir başarı gibi «Hükûmeti, M.B.K.'nin ipoteğinden kurtarmak» gibi lâflar eder. Bir gün Menderes'e kasideler düzer, «muvaffak Başvekîl» der, ertesi gün aynı adamı vatan haini ilân eder. Herşey değişir ve fakat, bu iktidar hırsı, bu zavallı büyüklük vehmi bitmek tükenmek bilmez.

YÖN'CÜLER VE BAY TOKER

Önce Yön ve sonra Devrim adıyla, komünist tahrir ordusuna katılan, bir hain vardır. Bu bay, Doğan Avcıoğlu'dur. Kimdir bu Avcıoğlu? Bu Avcıoğlu, stajını bay Toker'in yanında tamamlamış bir kalemsördür. Ve bu kalemsörün CHP ile münasebeti taa Devrim gazetesini çıkarısına kadar devam etmiştir. Ve gazetesini çıkarıncaya kadar, CHP'nin araştırma bürosunda vazife almış bir vatanıdır. Bu vatandaşın fenansörü Eyüpoğlu'dur. Bu Eyüpoğlu da CHP'nin parti meclisinde uzun süre azalık vazifesi deruhte etmiştir.

Yön adlı kızıl gazete ilk çıktığında, Yön'ün alkışlayıcıları arasında bizim, damat bey'in de bulunuşu pek gariptir. Bakınız, o günlerde damat bey neler döktürmüştü:

«Türkiye'de 27 Mayıs sonrasının büyük hadisesi sol fikirlerin su üüne çıkması, teşkilatlanması, harekete geçmiş olmasıdır... Bu fikirler ikinci Cumhuriyetle birlikte, iyi niyetli, bilgili, kültürlü ve gerçekten mükemmel yetişmiş düşünürlerini bulmuştur (?) Bunlardan bir grup, haftalık yön gazetesinin etrafında toplanarak görüşlerinin savunmasını yapmaktadırlar. Yarın düşünürlerin yanında, onların içinde hareket adamları belirecek ve adı ne olursa olsun bir sosyalist parti Türk siyaset hayatına girecektir. Hadiselerin tabiatı ve istikameti bunu göstermektedir.»

«Akis, sosyalist fikirleri çok sempatik bulmaktadır. Böyle bir cereyanın iyi ve kıymetli eylemleri, bilhassa genç aydın çevrelerde taraftarlar bulmasını bir sevindirici hadise olarak karşılamaktadır...»

Bu bakımdan, sosyalist fikirler gibi, sosyalizm cereyanı da Türkiye için, tehlikeli olmak bir yana, faydalıdır. O nokta üzerinde Akis'in tutumu açıktır. Hele bu cereyanı Bolşevik edebiyatı gibi gösterip lekelemeye çalışanların karşısında, Akis, Yön'ün yanındadır. (10)

Akis, Yön'ün ve benzerlerinin yanında olabilir, ancak bir şartı vardır bunun: Marxist, Leninist, Maoist, elhasıl kim olursa olsun, vatan için

arzettiği tehlike ne olursa olsun, bay İnönü'nün iktidarına yol açacak herkes iyidir. Başka bir şart aranmaz.

Bay Toker, Yön'cülere ne zaman darılmış olabilir? Yazılarında açıklıyor ki, Kasım Gülek gibi afaröz edilmiş adamlara da itibar gösterdikten sonra, Akis'çi, Yön'e kızmaya başlar.

YÖN, ŞÜPHELİ ALÂKALAR VE DAMAT BEY

Yön'ün kapanasıya kadarki neşriyatının baştan aşağı komünist edebiyatları, propagandası ve komünizmin müşterek cephe taktiklerinin iğrenç bir uygulama ve yayın organı olduğunu bilmek için dâhil olmak şart değildir. Sadece iyi niyetli olmak, yeter de artar bile... Ancak gelin de, bu iyi niyeti damat bey'in temsil ettiği kadroda bulun bakalım.

Komünizmin objektif bir incelemesini yaptığına, boşuna inandırmaya çalıştığı incelemede itiraf ediyor ki, YÖN kuruluşundan itibaren şüpheli alâkalar kurmuştur. Bakınız damat bey, YÖN'ün kurucusu ve sahibi hakkında neler diyor?

Bu Cemal Reşitoğlu ilgi çekici bir tip... Sol kanattaki hareketlerin devamlı finansörü «Yön» ün onun kanadı altında. «Devrim» de onun parasıyla kuruluyor. Yön'ün paralelindeki aydınlar klübü Sosyalist Kültür Derneğinde de o göze çarpıyor.

Biraz daha eskiye gidelim; Zeki Baştımarın — Bugünkü TKP Birinci Sekreteri Yakup Demir — finansörü olarak da onu buluyoruz... Para bir ortak, emek ötekenden.

Zeki Baştımar TKP'nin başına geçmek üzere gidince sempatik avukat başka bir ortak buluyor. Gene parlak bir beyin, aynı çalışma şartlarıyla: Doğan Avcıoğlu. (11)

Elbette bu malûmata, Avcıoğlu'nun ve Eyüpoğlu'nun kendisi ve CHP ile ilgisi konusunda bilgi vermeyi uygun bulmuyor.

Şimdi sormak gerekmez mi, komünizmi biliyor idiyse, ne diye komünist tahrir organı Yön'ü alkışladın durdun? Biliyor idiyse, çocukları bile güldürecek bir allâmelik taslamak neden?

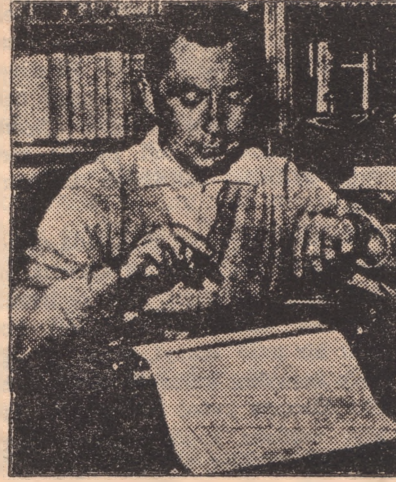
Yön'ün finansörü, CHP'nin Parti Meclisi azası S. Eyüpoğlu'nun, Yakup Demir'i finanse ettiğini bilen ve Marxizm hakkında üstün körü de olsa bilgi sahibi olan, bu durumun ihanet yolunun başlanıcı olduğunu elbet bilir. Öyleyse bay damat da bilir. Ve bu yüzden diğerleri gibi, tarihin suçlu sandalyesine oturduğu adamlardan birisidir. Ve bu lekeden onu hiçbir kuvvet kurtaramaz.

BAY TOKER, KASTRO'YU ALKIŞLARKEN

1957'den itibaren bay İnönü, meşhur Ege taarruzu ile başlayan ve DP iktidarını neye mal olursa olsun yıkma savaşında hiçbir vasıtaya başvurmadan çekinmemişti. Kelimenin gerçek anlamında yıkıcı bir muhalefet, ne hâzindir ki karşısında müdebir bir iktidar bulmamıştı. «Devri Sabık Yaratmayacağız» diye bay İnönü'yü koruyanlar, İnönü İcrasının tarih ve millet huzurunda muhase-

be ve muhakemeye yanaşmayanlar, karşılarında yılların diktatörü İnönü'yü, demokrasinin havarisi olarak buldular. Ancak CHP iktidarının bütün günahlarına yıllar boyu bulaşmış olan Celâl Bayar gibiler, böyle bir muhasebeyi yapacak halde değildiler, şüphesiz.

Bay İnönü, insafsız bir mücadeleyi sürdürürken, beynelmilel politik ortamda garip değişimler vardı. Bunlardan birisi beynelmilel Yahudiliğin 1959 senelerinde almış olduğu bir kararda kendini gösteriyordu. Bu karara göre, Küba'da Batista, Türkiye'de Menderes, Güney Kore'de Silman Ree ve Güney Afrika'daki İ-

— Dün beraber çalıştığını bugün itihâm eden, dün övdiğünü bugün yemeye çalışan fikirsizlik ve eyyamcılık örneği bay Damat!

tidar partisinin düşürülmesi gerek mekteydi.

Ancak bu karar, kâğıtta kalacak cinsten değildi. Türkiye, Güney Kore gibi ülkelere ait kararın sebep ve hedefi, henüz bizce kesin olarak malûm değildir. Ancak Güney Afrika hükûmeti için alınan karar vuzuha kavuşmuştur. Zira bu ülke dünyanın elmas cevheri itibarıyla en zengin ülkesidir. Ve bilhassa Almanya'nın endüstrisi için gerekli elmas buradan temin edilir. Ve ülkenin elmas yataklarını Yahudi Oppenheimer firmaları kontrol etmektedir. Ancak, Güney Afrika Hükûmeti, ülkenin bu sömürmesine göz yummayıp, kesin tedbirler alınca, Oppenheimer şirketi için, mevcut iktidarı yıkmaktan başka çare kalmıyordu. Nitekim iktidar partisinin başkanı Woodward, ardardına yapılan suikastlerden sonra, parlamentoda konuşma yaparken vuruldu.

Bu arada 1959 sonlarından itibaren meşhûr hükûmetler sallandı ve önce Batista düştü. Batista'nın düşüşü ve yerine Kastro'nun geçişine bütün Yahudilik kasideleri düzmeye başladı. Jewish Gonrele'nin bu seneye alt bütün sayılarında Kastro, bir kurtarıcı olarak alkışlanır. Ancak, alkış sadece açık Yahudi gazetelerinde ve komünist basında gözükmez, birtakım kriptolarda (tabir bay damadıdır), Kastro'yu alkışlamayı unutmazlar. Bunlardan biri de bay Toker'dir.

KASTRO İHTİLÂLİ VE BAY TOKER

«Yeryüzünün en hayasız diktatörlerinden biri olan Badusta'yı yıllarca süren bir iç savaşı sonunda yıktıktan sonra iktidara gelen Fidel Kastro, aslında iktidar hükûmetinin re'sidir. Kastro'nun karşılaştığı tek dava elbette sadece demokrasiyi kurmak değildir. Kastro ilk önce, memleketinde hür bir rejimin yaşayabilmesi için lüzumlu şartları temin etmek zorundadır.

Kökü kazanacak olanlar sadece toprak ağaları da değildir. Hürriyetçi Amerikanın temsilcisi büyük teşebbüs erbabı, fakir Küba'nın kaynaklarını sömürmek ve zengin Amerikan halkına ucuz şeker satabilmek için, bu toprak derebeylerinin arasına girmişler ve büyük şeker kamışı çiftliklerini ellerine geçirmiştir. İşte Kastro, memleketini sömürmekle meşgul olan bu asrî kapitülasyonlardan da kurtarmaya çalışmaktadır. Tabii bütün bunlar Kastro'ya dünyanın her tarafında ve bilhassa hürriyet sever Amerika'da büyük düşmanlar kazandırmıştır. Ve pek yerinde bir zirai reform, komünistlik gibi gösterilmeye çalışılmaktadır...» (12)

Bay Toker'e göre, Kastro'nun vazifesi sadece demokrasiyi kurmak değildir. Ve Kastro'nun, Toker'e göre vazifesi, başkalarının komünist temayüllü dediği tarım reformunu gerçekleştirmek, modern kapitülasyonları ve toprak ağalığını tasfiye etmektir. Ve aynı yerde bay Toker Kastro'nun nasıl bir hürriyetçi (1) rejim kurduğunu gösteriyor (1) Meğer Kastro, Küba'ya basın hürriyeti de getirmiş! Bakınız damat bey ne diyor?

«Dikkat edelim: Yanlış da olsa, hükûmetin itibarını da zedelese, menfaatlere aykırı da olsa, haberin neşri yasak edilmemiştir. Sadece, gazete haber hakkındaki kanaatini okuyucuya haberle birlikte bildirmektedir...» (13)

Gerçekte ise Kastro, tam bir komünist ihtilâlcisi idi. Ve Küba dağlarında Lenin, Marx ve Mao'nun kılavuzu idi. Kıpırlı bir komünist hürriyetçi, Kastro çetelerinin inim inim inlettikleri bedbaht bir ülkeyi demokratik bir ülke ve komünist toprak reformunu, insanî ve adil bir reform hareketi olarak göstermeye yetenmek, Kızıl Çin veya Rusya'yı, hür bir ülke olarak gösterme rezaletinden daha iğrençtir.

Akla gelebilecek bir husus, bay damadın, komünizmi ve Kastrizmi bilmemiş olabileceği itirazıdır. Ancak namus, bir adamın bilmediği şeylere burnunu sokmaması ve okuyucularını iğrenç bir şekilde iğfal etmekten vazgeçmesini ihtar eder. Başlangıçtan beri söylediklerimiz gibi, bir adam bildiği mevzuda konuşur. Bilmediği mevzuda ise, susar.

Türk Milletinin zengin ananesi, ferde bu basit ahlâkî gerçeği insan oluşun ilk şartlarından biri olarak

(Devamı 13'te)

(10) Akis, 22 Ocak 1962, Sayı 395, S: 5. Metin Toker.

(11) Milliyet, 16 Mayıs 1971, S: 5.

(12) Akis, 13 Ocak 1960, Sayı 285, S: 20.

(13) Akis, 13 Ocak 1960, Sayı 285, S: 520.

Fatih Sultan Mehmed Armağanında Üçüncü Hikâye «Kurtuluş Çilesi»

Mustafa Yıldız
Hayatını Anlatıyor

1953 yılında Konya'nın Kulu ilçesine bağlı H i s a r köyünde doğmuşum. 6 yaşında iken annem ebedî aleme göçtü. Annemin vefatından hatırimda bir kaç iz kalmış. 7 yaşında ilk okula gittim. İlkokuldan sonra birkaç yıl Kur'an tahsil ettim. 1967 - 1968 yılında da Ankara İman - Hatip Okulu'na girdim. Şimdi 4. sınıftayım.

Tavanından içine soğukun estiği; çilekeş, ızdıraplı, fakir insanların içinde yaşadığı bir gecekonduun iç manzarası... Yere serili eski bir kilim, duvarda asılı bir fotoğraf ve ışık, ışığı kısık bir gaz lâmbası... Kapının yan tarafında bir sandalye, köşede bir sedir, üstünde bir yatak ve yatakta bir genç lise talebesi... Üstündeki yorgan eski ve yırtık. Sedin yanında yere serili bir yatak ve içinde gencin babası... İki buklüm olmuş, kısa battaniyenin içinde uyumaya çalışıyor. Soğukun verdiği ızdırapla kâh ayaklarını uzatıyor, kâh topluyor, kâh o yana, bu yana dönerek yatakta fakirliğin çilesini dolduruyordu.

Gecenin sessiz ve karanlık garipliğinde belki de parazitler, bar ve pavyonlarda karı — kız oynatıp âlem yapıyorlardı... Belki kuştılyı yataklar içinde, konforlu dairelerinde hissiz, merhametsiz ve fakirlerden habersiz uyuyorlardı. Belki de rüyasında temiz içimizi komünizme köle yapmak için istismarla meşgul idiler.. Fakat fakir Hasan, soğuk evde bir türlü rahat edemiyordu. Uyuyamadı, doğruldu. Baş eğik, acı acı düşünmeye başladı. Sonra gözlerini, sedirde uyumakta olan oğluna çevirdi. Yorgan sedirden sarkmıştı. Hemen kalkıp yorganı düzeltti. Yatakların perişanlığını, gecenin garip sessizliğini düşünüyordu ve ızdırap dolu bir sesle derin bir ah... çekti:

— Ah fakirlik; var mısın, yok musun? İnsanı çileye boğuyorsun!.. Gerçekten çileye boğulmuştu. Evinin direği; acı - tatlı günlerinde kendisine arkadaşlık eden, sevgili oğlunun anası ve hayat arkadaşını bundan 3 sene önce kaybetmişti. Senelerdir bir türlü ısınma yüzü görme-yen bu gecekonduun vicdan sızlatan soğukluğu, kadıncığın ciğerlerini üşütmüş ve ölmüştü. Şimdi çile ocağında bir öksüz ve bu yetim yavrusunun hayatını kazanmaya çalışan bağı yanık bir baba vardı.

Çilekeş adam, çocuğunun üstünü örttüktükten sonra naçar tekrar yatağına girdi. Akşama kadar kasma - kürek sallamanın, uykusuzluğun ve soğukun verdiği ızdırap onu uyuşturdu ve uyudu.

Öksüz Cemil, rüya âleminde, hayatında karşılaşacağı hadiseleri işaretleyen binbir türlü hadiseyle karşıla-

şıyordu. Soğuk ter taneleri, alına ve yüzüne serpilmiş, derin nefesler alarak telâşlı bir uykuda iken rüya da olduğu belli idi.

Yataktan heyecanla fırladı. Gözlerini oğlurdu, düşündü. Acaba gördükleri hakikat mıydı? İstikbalde nelerle karşılaşacaktı? Yoksa annesi gibi babasını dünyada yapayalnız bırakıp hayata o da mı veda edecekti? Yoksa!.. Yoksa!.. Babası an ölecek ti? Öksüzlüğün bir kâbus gibi tepe-

Varsa bilen şu kanlı cinayeti söylesin
Bir iftira uğruna mazlumlara ezilmesin
Seneler geçti üzerinden, kalkmadı zulmet
Zalimler kol gezmede, ey adalet neredesin?

A.Y.

sine göktüğü bir zamanda sevgili babasını da mı kaybedecekti?

Bütün bu sorular onun kafasını meşgul ediyor ve Cemil'in yüreği ızdırapların buram buram tütüğü bir ocak gibi oluyordu.

Gözleri, soğuktan öksüren babasına ilişti. Hemen yorganını alıp babasının üzerine örttü:

— Zavallı babacığım! Sen benim için, ben de senin için yaşıyorum. Hayatta başka kimimiz var ki?

Diye dudakları kıpırdarken bir de 3 senedir şefkatine hasret kaldığı anasını hatırladı. İşte o zaman yoğunlaşan ızdırap buharları gözlerinden yağmur gibi akıyor ve ana hasreti yüreğini şerha şerha dağılıyordu. Babasının başucunda gözyaşlarını akırtırken bu ağılayışa yoksulluğun acısı, babasının iş bulamamak perişanlığı da katılıyordu. Düşündükçe kalpte hüznün kat kat oluyor, ızdıraplar birbirini kovalıyordu.

Babası uyanırsa, onun bu haline çok üzülecekti. Bu, Cemil için daha dayanılmaz bir acı olacaktı. Zaten baba - oğul birbirini teselli ediyorlardı. Yorganını tekrar aldı, çile denizine dalar gibi yatağına uzandı ve uyudu.

★ ★

Millet düşmanlarının hain kompoları, üçbuçuk Yahudi'yi ve onun uşaklarını zengin, bütün bir milleti de fakir bırakmıştı. İnsanca, Müslümanca yaşama haklarından kasden mahrum bırakılmış olan koca bir milletin bu çilekeş aileden farkı yoktu.

Yuvasından, yavrusundan, vatanın-

dan binlerce kilometre uzakta, Hristiyan gâvurunun mihneti altında tehlikeli maden ocaklarının yüzlerce metre derin, navasız yerlerinde; bilmem hangi Hristiyanın tuvalet lâğımında hayatı pahasına çalışan yüzbinlerce insan... Memleketin bir kenarında soğuktan korunmak için hayvanlarla aynı kerpiç evde yatan; kışın kışların altında donup ölen, her türlü hayat şartlarında mahrum bırakılan milyonlarca insan..

Ata yadigarı yurdunu, köyünü şehirlerde kimsesiz ve işsiz kalmak üzere terkedip ırgatlaşmaya doğru terkedilmiş milyonlarca insan.. Gecekonduların soğuk köşelerinde hasta yavrusuna ilâç parası bulamayan milyonlarca insan..

Evet, bütün oar millet, maddi ve manevi ızdırapların girdabına yuvarlanmış can atıyorken Yahudi uşaklığını yapan hainler, mihnete kurtuluş yolu olarak hayvan düzeni olmak tan bile uzak zalim komünist düzende köle olmayı gösteriyorlardı. Kızın Cehennem memleketlerini dünya cenneti gibi gösteriyorlardı. Hatta bu istismarlarını o kadar ileri götürüyorlar ki; Moskof gâvuruna sıkılacak

olan kurşunlar, Anadolu'nun bağrında milletin öz evladına sıkılıyor ve şehid ediliyordu. Yangın bacayı sarmış ve bütün bir millet ölüm çukuruna itilirken, asırlık, ebedi düşmanlar kısıksız güüyor; onlara uşaklık yapan mesul makam sahipleri ise Hacıvat — Karagöz oyunu oynatıyorlardı. Mazlumların gözyaşını silen şefkatli gönüller bugün ithama uğruyor, hakaret görüyor, horlanıyordu.

İşin en acı tarafı, şerefli bir milletin dünyası zehir edildiği gibi, âh-retini de hüsrana yapabilmek için her türlü imkân kullanılıyor.

★ ★

Gün ağarmış, güneş kış bulutlarının arkasına gizlenmiş bir vaziyette yükselmişti. Analar ciğerpare yavru-larına sıcak çorba pişirmeye hazırlanır, bacalar duman tüterken, Hasan'ın evinde bir yas alâmeti vardı. Ocağı tütmez mi olmuştu? Hayır! Onun ne sobası, ne de kömürü vardı. Sıcak çorba olsa kimin boğazından geçer ki? Sanki o olunce bütün dertler bitecek mi?

Cemil, kuru bir ekmek parçasıyla beş - on zeytin alıp çantasına sıkırdı. Okulda yiyecekti. Çünkü sabahları kahvaltılık yapmak onun âdeti değildi. (????)

Babası nerede iş bulabileceğini düşünüyordu.

Evet, Masonlar, Komünistler, onlara çanak tutanlar, nâmutenâhi nimetleri yemekle, harcamakla bitiremezken, şerefli milletin bir ferdi bu sıkıntıyı yaşıyordu. Okula gidecek olan sevgili oğlunun yol harçlığı var mıydı?

Bağrıyanık Cemil:

— Allahaismarladık baba! Ben okula gidiyorum.

Mahzun yavrusunun çaresizlik içinde okula gideceğini gören Hasan, gözleri dolu:

— Güle güle yavrum, Allaha emanet ol!..

Hasan iş aramaya çıktı. Çimento fabrikasında çalışan Durmuş'un yanına gidiyordu. Belki Durmuş, ona bir iş bulabilecekti. Fabrikaya vardığında işçiler grev yapmış, sokaklarda «Hak alma» yürüyüşü yapacaklardı. Bu hususta suratlarında hainlik belirtileri olan birtakım sursatsız adamlar, işçilere outuk çekiyorlardı. Nihayet istenilen istikamette yürüyüş başladı. Üç - beş çığırkan, zavallı işçiyi tahrik edip kanunsuzluğa itiyorlardı. Hasan da kalabalığın içinde sesiz sedasız yürüyordu. Hasan, bir anda kendini muharebe meydanında gördü. Polis, işçi, asker birbirine girmiş, kardeş kardeşin kanını akıtıyordu. Ortalık ana - baba günüydü. Kavgaların kimin hesabına yapıldığını farkında değil millet. İşte Hasan da bu kavgada akan kardeş kanından suçsuz, günahsız nasibini almıştı. Kimden ve nereden kendisine isabet ettiği belli olmayan bıçak darbeleri onu al kan içinde yere yığırmış ve bayıltmıştı. Vefakâr arkadaşı Durmuş, hemen onu hastaneye kaldırıyorlardı. Durmuş, suçsuz - günahsız adamı hastaneye kaldırırdursun, Cemil ne âlemdeydi?

Cemil, arkadaşı Ahmet vasıtasıyla milletin fedakâr bir evladıyla tanışmıştı. İki senedir beraber okudukları okulda bu arkadaş Cemil'in göztünden kaçmıyordu. Bütün hareketleri insanı imrendirecek şekilde; lüzumsuz yere konuşmaz, fakat konuştuğu zaman sanki herkesin kafasındaki bilmeceleri çözüyor ve gözler önüne seriyordu:

Millet niçin bu haldedir? Senelerce okutulan dersler niçin iç sıkıntıları dindirmiyor, ızdıraplara derman olmuyordu? Niçin herkes hayattan memnun değildi? Bütün bu sorulara cevap arayanlar, milletin hayat dolu günlerine, millet ideolojisinin huzur dağıtan prensiplerine hasret kalanlar, müşküllerini bu arkadaşla danışıyorlardı. Her danışan, aradığını ce-

(Devamı 13'te)

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

TRT Dosyası Kabarıyor

TRT dosyası geçtiğimiz hafta içerisinde karıştırılmaya devam edildi. Yine enteresan olaylar dile getirildi. İfşa edilen gerçekler, TRT özerkliğini keyfince yorumlayanların ve onlara gerekçe bulanların yüzüne bir şamar gibi şaklamış olmalıdır. TRT bütçesinin TBM Meclisi Bütçe Karma Komisyonunda görüşülmesi esnasında, TRT Yönetim Kurulu Üyesi Sunuhi Cav şöyle dedi: «Sadece TRT İç Haberler Müdürlüğü için, altı ayda taksit ücreti olarak 107 bin lira ödenmiştir. Bu, tesbit edebildiğim rakamdır. Herhalde bu para ile yeni bir araba alınabilirdi.» Alınabilirdi ama o zaman, boş yere sarfiyat yapma imkânları biraz da olsun ortadan kalkardı. Herkes keyfince devlet bütçesinden ağırlık yapamazdı. İş bununla bitse iyi. Hayır, daha enteresanları var. Bakın TRT Genel Müdür Vekili Cemal Aygen neleri açıklıyor: Orkestra gafi Hikmet Şimşek, Kurumda sözleşmeli olarak çalışmış ve kendisine ayda 3 bin lira brüt maaş ödenmiştir. Radyo Senfoni Orkestrasını yönettiği zaman konser başına bin lira brüt ücret ödenmiş konserlerin halk (!) önünde verilmesi halinde de 1500 lira ödenmiştir.

Türk köylüsünün yıllık gelirinin 3 bin lirayı bulmadığı bir zamanda, bilmem kimlerin eğlenmesi için konser verenlere bol keseden dağıtılan

bunca paralardan kimler mes'uldür? Bu paralar kimlerin cebinden alınıp, nerelere sarfedilmektedir?

Herseyden evvel bu keyfi icraatları yapanlar kimlerdir? Ve bunlardan hesap sorulmuş mudur?

Şimdiye kadar TRT'nin dosyası hayli kabarmıştır. Mihri Belli'nin kız kardeşi, Savcılıktan uzaklaştırılan Şiar Yalçın ve bunun gibiler TRT'nin şef katli sinesinde beslenmişlerdir. Deniz Harb Okulundan tarfedilen ve Ekrem Acuner ile soygun, ihtilâl ve gasb plânlamak suçuyla itham edilen Hasan Çetinleri, Doğan Yıldırımaları, bunlarla ilişki kuran Muammer Sun'ları besleyip büyüten aynı teşekkülün ağababaları değil midir?

Nerde sağdan soldan tarfedilmiş komünist varsa, onları kanatları altına aliveren bu malûm teşekkül değil midir? Müstehçen, komünizm propagandası dolu, eserlere mükâfat vererek reklâm yaptıran bu müessesese değil midir?

Şimdi, önemli olan bunları sayıp dökmek değildir. Önemli olan, bütün bu işlerin mes'ulünü bulmaktır. Kimdir bunların mes'ulü?

İkincisi de sormalı, hâlâ TRT'nin özerkliği kalkmasın diyenlere: İçinizdeki haince plânları açıklayın da, millet bu kanserleşmiş müesseseden ne elde etmek istediğinizi öğrensın.

Masonlar da Yürüdü

Bir mecmuanın verdiği habere göre, Masonlardan iki birader, Paris'te bir gösteri yürüyüşüne katılmış. Hem de kendi orijinal elbiseleriyle. Halk, mason kıyafetlerini tanımadığı için bu torbalı adamları akademi öğretim üyeleri zannetmiş. Halk, garip garip bakmış ve geçmiş. Elbette halk bilmez, bu adamların giydiği elbiselerin mânâlarını. Hem nasıl bilsin ki? Bugü çeşitli devletlerin çeşitli mevkilerini işgal eden mes'ul şahıslar bile yanbaşımda oturan ve doğrudan doğruya locadan direktif alan şahısın ne karanlık işler yaptığını bilmedikten sonra, halk nasıl bilsin? İşte bu bilinmezliktir ki, masonları devletin kilit noktalarına sızma ve locaların bağlı olduğu Yahudi şeflerinin menfaatlarını koruma işini kolaylıkla yürütürler. Yine aynı sebepten dolayı, localarda en ilkel usûllerle imtihanlardan geçmelerine, en çocukça kılıklara girip çıkma, Yahudi şeflerin en şahsiyet kırıcı deneylerine tabi tutulmalarına ve en gerici usullerle çalışmalarına rağmen masonluğa karşı olan herkese de gerici derler. Gerici gibi bir iç harp sloganının mucidi işte böyle, dünyanın en gerici mahlûklarıdır.

1955 yılından beri Ortak Pazar'a girmeye çalışmış İngiltere'nin bir gelişmiş sanayi ülkesi olmasından ileri gelmektedir. Türkiye gibi bir tarım memleketi (ki diğer Ortak Pazar ülkeleri hep teknik ve sanayide bizden üstün durumdadır. Meselâ Fransa, B. Almanya, İtalya gibi) sanayileşmiş olan diğer üye devletlerin malları için tam bir açık pazar olacaktır. Bu husus da bizi kalkındırmaktan ziyade sömürge durumuna getirecektir.

Ortak Pazar ve İngiltere

Bizim, geçiş döneminde bulunduğumuz ve millî cephemizin milletimize mezar olarak nitelendirdiği «Ortak Pazar»a bir sanayi ülkesi daha giriyor. Hem büyük bir sanayi ülkesi. 24 Haziran 1971 günkü gazete haberlerine göre, İngiltere'nin Ortak Pazar'a üye olması konusunda bir süreden beri Lüksemburg'ta yürütülmekte olan görüşmelerde tam bir antlaşmaya varıldığı açık-

tak Pazar için yaptığı 3. toplantıdır.

Halen, Fransa, İtalya, Batı Almanya, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg'un üye olduğu bu kuruluşa girmek için Danimarka, Norveç ve İrlanda gibi devletler de sırada beklemektedir.

Ortak Pazar'a üye 6 ülke Dışişleri Bakanları ile İngiltere temsilcisi Geoffrey Rippon arasında varılan anlaşmanın önemli maddeleri şöyledir:

- 1) İngiltere Ortak Pazar bütçesinin yüzde 8,63'ünü karşılayacak, bu oran 1977 yılında yüzde 18,92 ye çıkacaktır.
- 2) Yeni Zelânda'nın İngiltere'ye ihraç etmekte olduğu süt ve süt ürünlerinin miktarının 5 yıllık bir süre içinde sıfıra indirilmesi.
- 3) Geçiş dönemi; İngiltere için geçiş dönemi 1972 yılı olacaktır ve İngiltere'nin Ortak Pazar üveliği 1973 yılında başlayacaktır.

İsrail'in Rusya Hakkındaki Görüşü

Sahte Amerikan düşmanları, na gerçek emperyalizmin sionizm olduğu ve Amerika ile Rusya'nın yahudiliğin kölesi bulunduğu söylenince pek haz medemezler. Zira bu tez, kendilerine kabul ettirilen dogmatik fikirlerin paçavrasını çıkarır, ihanetlerini ortaya koyar.

Orta-Dogu harbinde Amerika ile Rusya'nın araplara karşı nasıl bir danışıklı döğüş yaptığını mecmuanızda çıkan bir çok ibret verici misal ortaya koymuşt. Ruslar'ın araplarla nasıl II. Cihan Harbinden kalma tanklar verdiği, Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin bütün sırlarının Ruslar tarafından İsrail'e aktarıldıktan sonra Mısır uçaklarının İsrail jetleri tarafından daha havaalanında nasıl imha edildiği, Şubat 1970 de Fransa'nın Cherburg limanından İsrail korsanları tarafından kaçırılan 5 hücumbotun Akdeniz'deki Rus donanmalarına rağmen nasıl elini kolunu sallayarak Hayfa'ya kadar getirildiği hep verdiğimiz misaller arasındadır. Hele hele sadece Rusya ile ABD arasında işleyebilen «Kırmızı Telefon»un 6 günlük Arap-İsrail harbinde 20 defa kullanılması hep aynı ihanetin perde arkasıdır.

Ve son olarak İsraili Dışişleri Bakanı Abba Eban'ın büyük Arap dostu (!), büyük İsrail düşmanı (!) Rusya hakkında geçen hafta verdiği demece bakın:

«Sovyet Rusya, yakın bir gelecekte İsrail ile temas kurma ya teşebbüs ederse bu bizi şaşırtmayacaktır. Zira böyle bir değişikliğe İsrail hazırdır ve Sovyet Rusya ile hangi nitelikte olursa olsun temasta bulunmak dileğindedir.

İsrail, Sovyetlerin bu yolda teşebbüse geçeceklerini ummaktadır. Zira devletler arasında ilişkisizlik durumu ilelebet süremez. Sovyetler Birliği, İsrail ile ilişkiler kurmak çaresini bulacaktır. Zira İsrail'i görmezlikten gelmeye artık de vam edemez.»

Sütunlarında Sovyet tanklarının, füzelerinin boy boy fotoğraflarını basarak niyetlerini belli eden Çağaloğlu Pravda'ları ile, her türlü «Sionizm küçümsese», sahte Amerika ve Rus düşmanlığı yapma hastalık ve ihanetlerine düşer olanlara ithaf olunur.

İslâm Konferansı Ne Yapmalıydı?

Bugün, çoğunlukla İslâm ülkelerini samimiyetsiz ve o milletten olmayan bir takım insanlar temsil etmektedir. Bilhassa Ortadoğudaki devletler İslâm'ın bir numaralı düşmanı olan materyalizmin tahakkümü altına girmiş ve Rus menfaatlerine peşkeş çekilmişler. Bu sebeple İslâm ülkeleri arasında kurulan teşkilât ve birlikler ancak lâfta kalmakta ciddi bir faaliyet yürütemektedir.

Son olarak 21 Haziran 1971 günü Cidde'de toplanan ve 22 İslâm ülkesinin temsilcilerinin katıldığı «İslâm Ülkeleri Konferansı» çalışmalarını tamamlamıştır. Konferansta özellikle İslâm ülkeleri arasındaki dayanışmanın esaslarını tesbit edecek bir yasa üzerinde durulmuştur. Şimdiye kadar birincisi Rabat'ta, ikincisi de Karaçi'de olmak üzere iki defa toplanan «İslâm Ülkeleri Konferansı»nın en önemli sonucunun Cidde'de yapılan toplantı olduğu açıklanmıştır.

Konferansta hazırlanacak olan yasa tasarısı, önümüzdeki Eylül ayında Kabil'de yapılacaktır.

cak olan İslâm Ülkeleri Dışişleri Bakanları Konferansına sunulacaktır.

Aslında birçok İslâm ülkesinin katıldığı bu gibi toplantılarda daha hayati meselelerin görüşülmesi gerekirdi. Gönül isterdi ki, Cidde'de Müslüman-Türk milletinin kanayan yarası Kıbrıs ele alınsın. Ve Türkiye'nin destekleneceği ilân edilsin.

Yine gönül isterdi ki, esir müslüman Türklerin davasına sahip çıkılsın. Bütün dünyada ki esir müslümanların ortak derdeleri, bunların ilmi izahları ortaya konsun. Fakat, maalesef başta da belirttiğimiz gibi bu toplantılar sadece sözden ibaret kalıyor. Temennimiz ortak ideallerin biraraya getirdiği bu ve benzer teşkilâtların çok daha köklü meselelere ağırlığını koyması ve isimden ibaret kalmamasıdır. Dünya yahudi teşkilâtlarının, hristiyan teşkilâtlarının, milletimiz ve diğer İslâm milletleri hakkında yaptıkları düşünüldürse bu daha hayati mahiyet kazanacaktır.

Damat Bey ve Sosyalizm 14. Sayfada

OTAĞ YAYINLARININ

B.Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin
ihanet plânlarını ifşa eden kitabı
çıktı:

**MİLLET DÜŞMANLARININ
İHANET PLÂNLARI (Belgeler)**

ADRES: Vilâyet Han en üst kat
Çağaloğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI: